

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้อินเตอร์เน็ตที่มีต่อการพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชลราษฎรอำรุงและโรงเรียนชลกันยานุกูล จ.ชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษา เรียบเรียงและนำเสนอสาระสำคัญจากเอกสารตำราและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเนื้อหาตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของอินเตอร์เน็ต
2. ความสำคัญของอินเตอร์เน็ต
3. ความเป็นมาของอินเตอร์เน็ต
4. อินเตอร์เน็ตในประเทศไทย
5. อินเตอร์เน็ตกับการศึกษา
6. ปัญหาการใช้อินเตอร์เน็ต
7. มารยาทในการใช้อินเตอร์เน็ต
8. บริการในอินเตอร์เน็ต
9. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น
10. ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านอารมณ์
11. ปัญหาทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น
12. พัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่น
13. ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านสังคม
14. ปัญหาทางด้านสังคมของวัยรุ่น
15. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
16. โรงเรียนชลกันยานุกูล
17. หลักการของเทคนิคไฟล์ ซอร์ต (pile sort techniques)
18. การสัมภาษณ์แบบลึก (indepth interview)
19. การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
20. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต นั้นได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ว่าอินเทอร์เน็ต หมายถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีขนาดใหญ่และมีการเชื่อมโยงทั่วทุกมุมโลกเข้าไว้ด้วยกัน โดยอยู่ภายใต้มาตรฐานเดียวกันนั่นก็คือ TCP / IP (Transmission Control Protocol / Internet Protocol) (กิตติ บุญยกิจ ฌมทัย, 2539, หน้า 33) ซึ่งจะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลขององค์กรต่าง ๆ ทั่วโลกสามารถให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร การแลกเปลี่ยนข่าวสาร รวมถึงการรับส่งข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ เช่น ตัวอักษร ภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหว โดยสามารถทำได้โดยในเวลาที่เหมาะสมและรวดเร็ว (ศูนย์ฝึกอบรมลือกซ์อินโฟ, 2543, หน้า 24)

ความสำคัญของอินเทอร์เน็ต

ในยุคปัจจุบันหรือที่เรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์ (globalization) ยุคที่คนทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หรือไอที (IT) เป็นอย่างมากทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศได้พัฒนาไปไกลมากไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บรวบรวม การประมวลผล และวิธีการต่าง ๆ ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและได้รับการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นทำให้ระบบอินเทอร์เน็ตมีบทบาทสำคัญในยุคปัจจุบันนี้เอง (คมกริช ทัทกัฬา, 2540, หน้า 14)

อินเทอร์เน็ตนับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการประยุกต์ใช้ไอที หากเรามีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารในการทำงานประจำวัน อินเทอร์เน็ตจะเป็นช่องทางที่ทำให้เราสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารหรือเหตุการณ์ความเป็นไปต่าง ๆ ทั่วโลกที่เกิดขึ้นในขณะปัจจุบัน หรือแม้กระทั่งความต้องการในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการศึกษา หรือการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันก็สามารถสืบค้นได้จากอินเทอร์เน็ตเช่นกัน อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับคนในทุกสาขาอาชีพที่จะช่วยให้เรารับรู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นในมุมอื่น ๆ ของโลกได้อย่างรวดเร็วกว่าสื่ออื่นไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือแม้แต่โทรทัศน์ และหากเราจำเป็นต้องติดต่อกับบุคคลอื่นเป็นประจำไม่ว่าจะอยู่ภายในหรือภายนอกประเทศ อินเทอร์เน็ตจะช่วยให้สื่อสารกับบุคคลอื่นได้ทั้งการสนทนาแบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ในเวลานั้น หรือสามารถฝากข้อความอิเล็กทรอนิกส์ไว้กับคอมพิวเตอร์เพื่อรอให้ผู้รับมาเปิดอ่านในเวลาที่เหมาะสมได้ ทำให้เปิดโอกาสในการสื่อสารถึงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่มีแหล่งใหญ่ที่สุดของโลก และเป็นที่รวมทั้งบริการและเครื่องมือสืบค้นข้อมูลหลากหลายประเภท กล่าวได้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่ง

ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในระดับบุคลากรและองค์กร (สุรศักดิ์ สงวนพงษ์, 2538 อ้างถึงใน พจนารต ทองคำเจริญ, 2539, หน้า 14)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตมีบทบาทและมีความสำคัญกับผู้ใช้เป็นอย่างมาก ซึ่งคาดว่าในอนาคตอินเทอร์เน็ตจะต้องเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของผู้ใช้ เนื่องจากมีแนวโน้มว่าผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม และคอมพิวเตอร์แต่ละตัวผู้ใช้อาจจะมีการเชื่อมโยงเข้าหากันด้วยเครือข่ายเดียวกันนั่นก็คือ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่อยู่ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

แนวคิดในเรื่องของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้เริ่มต้นขึ้น โดยนักเขียนนวนิยายแนววิทยาศาสตร์มีชื่อของสหรัฐอเมริกาที่ชื่อ วิลเลียม กิบสัน (William Gibson) ได้แต่งนวนิยายแนววิทยาศาสตร์ที่ชื่อ “Neuromancer” ซึ่งบรรยายถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์โลกว่าอาศัยอยู่ภายใต้การติดต่อ โดย Media และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำการต่อเชื่อมถึงกันเปรียบเสมือนได้กับไข่มงม ซึ่งความคิดต่าง ๆ จากจินตนาการในนิยายเรื่อง Neuromancer ก็ได้ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นความจริงขึ้นมาในยุคของสงครามเย็นระหว่างสหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียต

ในปี พ.ศ. 2500 อันเป็นช่วงที่สหภาพโซเวียตกำลังเรื่องอำนาจทางการเมือง และการส่งดาวเทียมสปุตนิกขึ้นสู่อวกาศ เพื่อเป็นอำนาจในการทำลาย ดังนั้นทางสหรัฐอเมริกาจึงได้มีความคิดที่จะค้นหาระบบเครือข่ายนั้นจะถูกทำลายลงจากการโจมตีก็ตาม ดังนั้นจึงได้มีโครงการทดลองเครือข่ายขึ้นภายใต้การดูแลของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา (Department of Defense of America) ที่ต้องการได้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพจึงสนับสนุนเงินทุนเพื่อทำการวิจัยให้มหาวิทยาลัยชั้นนำ เชื่อมโยงเครือข่ายภายใต้ชื่อ อาร์พาเน็ต (ARPAnet) ต่อมา มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วจนครอบคลุมหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนในหลายประเทศ

โครงการอาร์พาร์ ได้รับการพัฒนาเรื่อยมา โดยการควบคุมของหน่วยงาน 3 แห่งอันได้แก่ สำนักงานเทคนิคการประมวลผล (Information Processing Techniques Office) ในสังกัดของอาร์พาร์, บริษัทบีบีเอ็น (Bolt Beranek and Newman, Inc) โดยการว่าจ้างจากอาร์พาร์และนักวิจัยจากมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยต่าง 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่ลอสแอนเจลิส สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียซานบาบา และมหาวิทยาลัยยูทาห์ได้ทำการทดลองต่อเชื่อม เครือข่ายคอมพิวเตอร์เข้าหากันโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์กันคนละชนิด และระบบปฏิบัติการ (Operating

System) ที่ไม่เหมือนกันและตั้งอยู่ในที่ 4 แห่ง โดยที่มีเครื่องมินิคอมพิวเตอร์รุ่น 316 ของฮันนีเวลล์ เป็น HOST ที่ใช้ในการต่อเชื่อมโยง โดยที่ลูกข่ายอยู่ที่ต่าง ๆ กันดังนี้

1. มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่ลอสแอนเจลิส ได้ใช้เครื่อง SDS Sigma 7 ภายใต้ระบบปฏิบัติการของ SEX (Sigma Executive)

2. สถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด ใช้เครื่องของ SDS 940 ภายใต้ระบบปฏิบัติการของ Genie

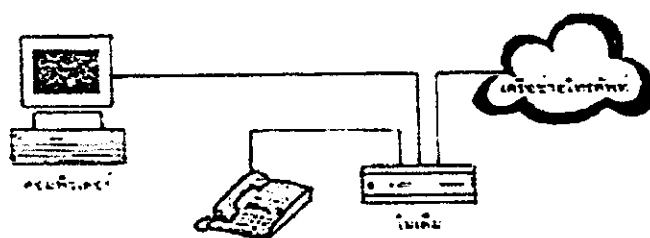
3. มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียซานตาบาร์บารา ใช้เครื่อง IBM 360/75 ภายใต้ระบบปฏิบัติการ OS / MVT

4. มหาวิทยาลัยยูทาห์ ใช้เครื่อง DEC PDP - 10 ภายใต้ระบบปฏิบัติการของ Tenex

ในการทดลองครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างมาก หลังจาก ARPAnet นั้นในตอนเริ่มแรกนั้น เป็นเพียงเครือข่ายที่ใช้ในเชิงทดลองเท่านั้น ก็ได้กลายเป็นเครือข่ายที่มีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังจนกระทั่งปี พ.ศ. 2515 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น คาร์พา (Defense Advanced Research Project Agency-DARPA) และต่อมาในปี พ.ศ. 2518 คาร์พาได้ถูกโอนไปอยู่ในสังกัดของหน่วยการสื่อสารของกองทัพอากาศ (Defense Communication Agency-DCA)

ในปี พ.ศ. 2526 อาร์พานีตได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 เครือข่ายเนื่องจากมีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาให้ความสนใจและขอเข้าร่วมกับอาร์พานีตเป็นจำนวนมากทำให้อาร์พานีตมีขนาดใหญ่มากเกิดปัญหาในการบริหารเครือข่าย ดังนั้นทางการทหารของสหรัฐอเมริกาจึงขอแยกตัวออกเป็นเครือข่ายย่อยชื่อว่า “มิลเน็ต” (Military Network-MILNET)

การพัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้ดำเนินการต่อมาอย่างรวดเร็ว ถึงแม้ว่าในช่วงหลังกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา จะยกเลิกให้การสนับสนุน และหันกลับไปพัฒนาเครือข่ายของตนเองก็ตาม มีการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ เข้ามาใช้อย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดได้กลายมาเป็นมาตรฐานการสื่อสารที่ชื่อ TCP/IP และใช้ชื่อเครือข่ายว่า “อินเทอร์เน็ต” (internet) โดยการบริหารและดำเนินงานเครือข่ายได้โอนมาให้หน่วยงานที่ชื่อ “เอ็น เอส เอฟ” (National Science Foundation-NFS) เป็นเครือข่ายกลางที่ผู้อื่นเข้ามาเชื่อมโยงและได้ดำเนินการขยายตัวจนอินเทอร์เน็ตกลายเป็นอภิมาเครือข่าย (สุขวิทย์ ปู่ทอง, 2541, หน้า 9)

ภาพที่ 1 แสดงการเชื่อมต่ออุปกรณ์เข้าด้วยกัน (สมนึก คีรีโต และคณะ, 2538, หน้า 149)

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2530 ประเทศไทยได้เริ่มติดต่อกับอินเทอร์เน็ตโดยใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เป็นครั้งแรกโดยเริ่มที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างไทยและออสเตรเลียในช่วงเวลาต่อมา ซึ่งในขณะนั้นยังไม่ได้มีการเชื่อมต่อแบบออนไลน์ หากแต่เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ด้วยระบบ MSHnet และ UUCP โดยทางออสเตรเลียจะโทรศัพท์เชื่อมต่อเข้าสู่ระบบวันละ 2 ครั้ง

ในปีถัดมาเนคเทคซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพัฒนา (ชื่อเดิมในขณะนั้น) ได้จัดสรรทุนดำเนินโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยแบ่งโครงการออกเป็น 2 ระยะในระยะแรกเป็นการเชื่อมโยง 4 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย และสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระยะที่สองเป็นการเชื่อมต่อสถาบันอุดมศึกษาที่เหลือ คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตธนบุรี สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

เดือนธันวาคมปี พ.ศ. 2534 คณะทำงานของเนคเทคร่วมกับกลุ่มอาจารย์และนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาได้ก่อตั้งกลุ่ม NEWgroup (NECTEC E-mail Working Group) เพื่อประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้วยไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยยังเชื่อมโยงผ่านสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียไปสู่อินเทอร์เน็ตทางออสเตรเลีย

กล่าวได้ว่าการใช้งานอินเทอร์เน็ตชนิดเต็มรูปแบบตลอด 24 ชั่วโมง ในประเทศไทยเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อเดือน กรกฎาคม ปี พ.ศ. 2535 โดยสถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เช่าวงจรสื่อสารความเร็ว 9600 บิตต่อวินาที จากการสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อเชื่อมต่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตที่บริษัท ยูเน็ตเทคเทคโนโลยี (UUNET Technologies) ประเทศสหรัฐอเมริกาในชั้นต้นระหว่างปี พ.ศ.2535 - 2536 มีหน่วยงานที่เชื่อมต่อแบบออนไลน์โดยสมบูรณ์จำนวน 8 แห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ในระยะเดียวกันได้มีการก่อตั้งเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตภายในประเทศไทย โดยหน่วยงานที่ใช้งานแบบออนไลน์สมบูรณ์แบบ 6 หน่วยงาน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เนคเทค และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) และใช้งานเฉพาะ e-mail อีกหลายหน่วยงาน โดยให้ชื่อเครือข่ายนี้ว่า ไทยสาร (ThaiSam : Thai Social / Scientific, Academic and Research Network) ภายใต้การดำเนินการของคณะทำงานไทยสาร ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดีของทุกหน่วยงานที่เข้าร่วมเครือข่าย โดยเนคเทคทำหน้าที่จ้างบุคลากรที่ชำนาญการโดยเฉพาะมาทำการบริหารเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพระดับมาตรฐานสากล ตอบสนองความต้องการของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมเครือข่ายทุกแห่ง ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน มีการประชุมปรึกษาหารือและจัดสัมมนาและเผยแพร่ผลการดำเนินการ ออกกลุ่มวลชนเป็นระยะ ๆ ตลอดจนเป็นที่รู้จักกันในนามของเครือข่ายไทยสาร หรือเครือข่ายไทยสารอินเทอร์เน็ต

ปี พ.ศ. 2536 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ปรับความเร็วของสายสื่อสารเพิ่มขึ้นเป็น 64 กิโลบิตต่อวินาที และทางเนคเทคเองก็ได้เช่าวงจรสื่อสารความเร็ว 64 กิโลบิตต่อวินาทีจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อเพิ่มความสามารถในการขนส่งข้อมูลทำให้ประเทศไทยมีวงจรสื่อสารระหว่างประเทศที่ให้บริการแก่ผู้ใช้ไทยสารอินเทอร์เน็ต 2 วงจร คือที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเนคเทค ซึ่งต่อมาวงจรเชื่อมต่อทั้ง 2 แห่งได้รับการปรับปรุงให้มีความเร็วสูงขึ้นตามลำดับ

เครือข่ายไทยสารได้ขยายตัวกว้างขึ้นและมีหน่วยงานอื่นเชื่อมเข้ากับไทยสารอีกหลายแห่ง ซึ่งในเวลาต่อมากลุ่มสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย สำนักวิทยบริการจุฬาฯ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้ร่วมตัวกันเพื่อแบ่งส่วนค่าใช้จ่าย วงจรสื่อสาร โดยเรียกชื่อกลุ่มว่า ไทยเน็ต (THAnet) โดยในส่วนของไทยสารจะมีสมาชิกส่วนใหญ่คือสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานราชการบางหน่วยงาน (พจนารด ทองคำเจริญ, 2539, หน้า 18)

อินเทอร์เน็ตกับการศึกษา

ในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอทีมาใช้ในการด้านการศึกษา โดยการนำไอทีมาใช้เพื่อจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษาชนบทที่ห่างไกลไม่มีโรงเรียน ห้องที่ที่ขาดแคลนครู ควบเทียมาช่วยจัดระบบการศึกษาทางไกล ซีดี-รอม ซีเอไอและสื่อไอทีอื่น ๆ มาช่วยเพิ่มคุณภาพทางการศึกษา

ในหลาย ๆ ประเทศมีการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา โดยสนับสนุนงบประมาณทางการศึกษาลงไปที่การพัฒนาหลักสูตรทางด้านไอที การเน้นให้เด็กได้ใช้เวลาที่โรงเรียนไม่น้อยกว่า 30% ในการใช้ไอที การปรับสัดส่วนของจำนวนคอมพิวเตอร์ต่อเด็กนักเรียน และสัดส่วนของเน็ตบุ๊กต่อครูในปี พ.ศ. 2542 ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้เงินมากถึง 40 ล้านล้านบาท ในการจัดหา

คอมพิวเตอร์ให้นักเรียนได้นำไปใช้ในการศึกษา ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ใช้เงิน 49,000 ล้านบาท เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันนี้ ทั้ง 2 ประเทศยังประกาศชัดเจนว่าจะเชื่อมต่อทุกโรงเรียนในประเทศ เข้ากับอินเทอร์เน็ตด้วย สำหรับประเทศไทยนั้นได้ใช้งบประมาณไปแล้วหลายพันล้านบาทในการ จัดหาคอมพิวเตอร์ให้กับโรงเรียน โดยมีเป้าหมาย สัดส่วนของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อเด็ก นักเรียน 1 : 80 สำหรับระดับประถม และ 1 : 40 สำหรับระดับมัธยม

การนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตไปใช้ในโรงเรียนนั้นมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา อยู่หลายประการ ได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียน หลักสูตรและเนื้อหา ความพร้อมของ ครู อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่จะเป็นเครื่องมือเครื่องมือให้ครู ตลอดจนโครงการ พื้นฐาน ด้านเครือข่าย ที่จะช่วยให้การศึกษาของประเทศได้พัฒนาไปแบบก้าวกระโดดเลยทีเดียว (ศรีดา ตันตะอริพานิช, 2544, หน้า 124)

ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน

โรงเรียนจำนวนมากมีการขาดแคลนคอมพิวเตอร์และสื่อทางเทคโนโลยี ซึ่งโรงเรียน บางแห่งในชนบทจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้แต่ก็ไม่มีไฟฟ้า บางแห่งไม่มีครูที่มีทักษะความรู้เพียงพอคอมพิวเตอร์จึงถูกทิ้งร้างไม่ได้ใช้ประโยชน์ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ คอมพิวเตอร์ในโรงเรียน ส่วนมากเป็นเครื่องเก่าแก่กว่าครึ่ง ทำให้ต้องเสียค่าซ่อมแซมปรับปรุงประสิทธิภาพมากทาง โรงเรียนจึงไม่นำมาใช้งาน บางโรงเรียนแก้ปัญหาโดยการเก็บเงินเพิ่มจากนักเรียนเป็นค่าซ่อม บำรุงก็มี ส่วนใหญ่แล้วเครื่องคอมพิวเตอร์รุ่นใหม่ ๆ จะถูกนำมาใช้ในงานด้านการบริหารหรือนำ มาใช้ในงานของครูมากกว่าที่จะนำมาให้เด็กนักเรียนใช้ ในประเทศไทยได้มีการลงทุนในการจัดหา เครื่องคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียนนำไปใช้แล้วอยู่หลายพันล้านบาท แต่ก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ของนักเรียน โดยยังมองว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า เพียงเพราะมีปัจจัยในด้านที่เป็นปัญหา เช่น ด้านไฟฟ้า เครือข่ายสารสนเทศ และความพร้อมของบุคลากรครูซึ่งในมุมมองของ ครูอาจารย์และ เด็กนักเรียน มีความเห็นว่าภาครัฐไม่ได้มีการส่งเสริมทางด้านอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษากันอย่างแท้จริง เด็กนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ภาครัฐส่งเสริมอินเทอร์เน็ตน้อยมาก เพราะไม่มีการให้ ความรู้ทางด้านนี้ การจัดกิจกรรมการแข่งขันทางอินเทอร์เน็ตหรือการประกวดทำเว็บต่าง ๆ เป็น การจัดขึ้นโดยหน่วยงานเล็ก ๆ หรือทางสถาบันการศึกษาในระดับท้องถิ่นเท่านั้นทางครูอาจารย์ได้ แสดงความคิดเห็นว่าต้องการการสนับสนุนจากทางภาครัฐไม่ว่าจะเป็นงบประมาณในการจัดหา ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เครือข่าย และการพัฒนาบุคลากร เพื่อนำอินเทอร์เน็ตมาพัฒนาใช้ในการ ศึกษาของโรงเรียน

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งของการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในโรงเรียน คือ ตัวบุคลากรซึ่งก็คือ ครู โดยตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีว่าสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนหรือไม่ ถ้าไม่เชื่อหรือไม่เข้ามาเรียนรู้ก็คงจะเป็นปัญหาอย่างมากในการพัฒนาการศึกษา และการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้กับโรงเรียนก็คงเป็นเรื่องที่ไกลเกินไปสำหรับการศึกษาของไทยในปัจจุบัน (ศรีศา ต้นทะอธิพานิช, 2544, หน้า 125)

มารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต

1. ในการเริ่มใช้งานอินเทอร์เน็ตครั้งแรก ควรสอบถามผู้ดูแลระบบถึงข้อกำหนดและระเบียบในการใช้เครือข่ายนั้น ๆ และปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้น
2. ใช้งานเท่าที่จำเป็น ไม่ว่าจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่องานอะไรก็ตาม เมื่อใช้เสร็จแล้วควรออกจากระบบทันที ไม่ควรปล่อยเครื่องให้ติดต่อกับระบบตลอดเวลาทั้งที่ไม่ได้งาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อเข้าทางโมเด็ม เพราะจะทำให้ผู้อื่นติดต่อเข้าได้ยาก
3. ไม่ควรเข้าใช้อินเทอร์เน็ตในบัญชีของผู้อื่น หรือยอมให้ผู้อื่นใช้บัญชีของตนเองในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต
4. ควรรักษารหัสผ่านของตนไว้เป็นความลับ หากมีผู้รู้รหัสผ่านความเปลี่ยนแปลงรหัสเสียใหม่ นอกจากนี้ ในการกำหนดรหัสผ่านควรหลีกเลี่ยงการใช้รหัสที่มีความเกี่ยวข้องอย่างใดอย่างหนึ่งกับตน เพราะจะทำให้ผู้อื่นที่ไม่ประสงค์ดีสามารถคาดเดาและเชื่อมโยงเข้าสู่รหัสผ่าน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายกับข้อมูลและกับระบบได้
5. ในกรณีที่ต้องทำงานที่ใช้เวลานาน เช่น การโอนย้ายข้อมูล การดาวน์โหลดโปรแกรม ควรเลือกทำในช่วงที่ไม่ค่อยมีผู้ใช้มากนัก
6. ควรเปิดจดหมายอ่านเป็นประจำ และลบจดหมายที่ไม่ต้องการออก เพราะการปล่อยจดหมายทิ้งไว้เป็นจำนวนในมาก จะทำให้พื้นที่สำหรับเก็บจดหมายในระบบหมด อันมีผลให้ไม่สามารถรับส่งจดหมายต่อไปได้
7. พึงระลึกว่าจดหมายที่ส่งผ่านอินเทอร์เน็ตไม่ได้เป็นเรื่องลับ ผู้อื่นอาจเปิดเข้าไปอ่านได้ จึงไม่ควรส่งข้อมูลที่ต้องการให้เป็นความลับ และไม่ควรใช้ข้อความที่ก้าวร้าวหรือหยาบคาย
8. ไม่ควรส่งจดหมายที่มีขนาดใหญ่ เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองเนื้อที่ หากจดหมายมีขนาดใหญ่ควรใช้การบีบอัดข้อมูลก่อนส่ง และแจ้งให้ผู้รับทราบถึงวิธีการขยายข้อมูลกลับ
9. ไม่ควรเขียนจดหมายด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ล้วน เพราะทำให้อ่านยากและตาลายได้ นอกจากนี้ยังเปรียบเสมือนการคุยกันโดยการตะโกน ซึ่งถือว่าไม่สุภาพควรใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะเมื่อต้องการเน้นข้อความเท่านั้น

10. ระวังการใช้คำนำหน้าชื่อ เพราะบางคนถือว่าเป็นการไม่ให้เกียรติหากใช้คำนำหน้าชื่อผิด โดยเฉพาะคำนำหน้าสุภาพสตรีและผู้ที่มีตำแหน่งต่าง ๆ (วนิดา จันทบุรีจักร, 2543, หน้า 14)

บริการในอินเทอร์เน็ต

บริการในอินเทอร์เน็ตมีหลายประเภทด้วยกัน ปัจจุบันสมาชิกอินเทอร์เน็ตสามารถเลือกโปรแกรมเพื่อขอใช้บริการได้มากมายดังนี้

1. ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail หรือ e-mail) เป็นการรับส่งข้อความผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้งานสามารถรับส่งจดหมายถึงบุคคล องค์กรและสถาบันต่าง ๆ ได้ในเวลาอันรวดเร็ว โดยผู้รับจะได้รับข้อความทางจอคอมพิวเตอร์ หากผู้รับไม่อยู่ที่จอคอมพิวเตอร์ จดหมายจะถูกส่งไว้ในตู้ ซึ่งสามารถรับและตอบเวลาใดก็ได้ (นวรรตน์ คุปตานนท์, 2541, หน้า 11) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อที่ใช้ส่งข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ ถึงบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลก็ได้ ตามแต่ความต้องการของผู้ส่ง ทางผู้รับก็สามารถเลือกที่จะดำเนินการกับไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ฉบับต่าง ๆ ที่ได้รับ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียนตอบ ลบทิ้ง หรือเก็บจดหมายไว้ในรูปของแฟ้มข้อมูล เพื่อพิมพ์ออกมาอ่านภายหลัง

คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องและผู้ให้บริการบน Internet ทุกคนจะต้องมี Internet address และ e-mail address คือ

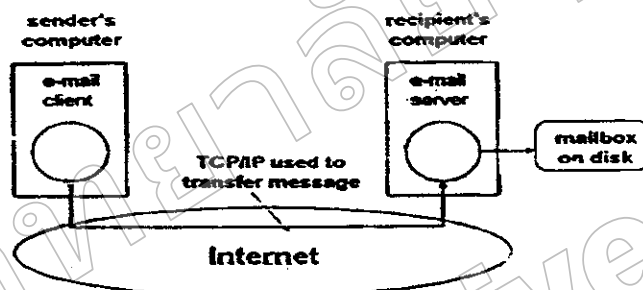
IP address เป็นตัวเลขที่บ่งชี้เครื่องคอมพิวเตอร์ ตัวอย่างเช่น 158.108.x.x เป็น IP address ของศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตของเครือข่ายนนทรี ตัวเลขดังกล่าวบอกให้ทราบว่า network, subnetwork และคอมพิวเตอร์เครื่องไหนที่เราต้องการติดต่อขอเข้าใช้บริการ

Domain name เป็นชื่อที่แสดงที่อยู่ของคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่อง ที่อยู่บนอินเทอร์เน็ต ในรูปของตัวอักษรภาษาอังกฤษที่เราอ่านเข้าใจ ระบบ DNS (Domain Names Service) จะนำ domain name ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ไปแปลงเป็น IP address ซึ่งเป็นตัวเลขให้เครื่องคอมพิวเตอร์อ่านได้อีกทอดหนึ่ง

e-mail address คือ ที่อยู่บนอินเทอร์เน็ต เป็นที่อยู่ของผู้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (mailbox) ของผู้ใช้นี้ในอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วยสองส่วนหลัก คั่นด้วยเครื่องหมายแอท (@) โดยส่วนแรกจะเป็นชื่อบัญชีสมาชิกของผู้ใช้ ซึ่งผู้ใช้อาจจะใช้ชื่อเล่นหรือชื่อจริงหรือชื่อองค์กรส่วนที่สองจะเป็นโดเมนเนม เป็นที่อยู่ของเครื่องอินเทอร์เน็ตเซิร์ฟเวอร์ที่ผู้ใช้สมัครสมาชิกอยู่ เช่น e-mail address ของ Bill Gates คือ billg@microsoft.com

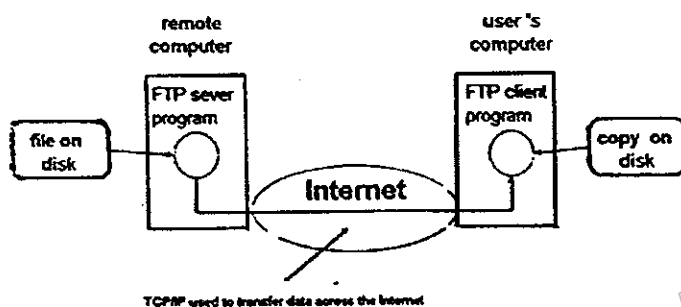
e-mail program เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการรับและส่ง e-mail เมื่อมีผู้ส่งข้อความมาใช้ศูนย์ให้บริการ e-mail ที่เรากำลังจะนำข้อความไปเก็บในแฟ้มรับข้อความของเรา เราสามารถเรียกข้อความในจดหมายมาอ่าน โดยใช้ e-mail program ในการส่งข้อความกลับให้ผู้อื่น เราต้องใช้ e-mail program เช่นกัน e-mail program จะทำหน้าที่อ่านจดหมาย ตอบจดหมาย เก็บจดหมายไว้ในแฟ้มลบจดหมาย ส่งต่อจดหมายไปให้ผู้อื่น

ปัจจุบัน e-mail program มีทั้งที่ใช้กับระบบ Unix และระบบ Windows แต่ละโปรแกรมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย และมีความง่ายในการใช้งานแตกต่างกัน โปรแกรมที่นิยมใช้ คือ Mail, Pine program, Elm program, Eudora Light, Netscape Mail, ICQ (รัตนกรณีนะขาว, 2542, หน้า 33)

ภาพที่ 2 แสดงหลักการทำงานของโปรณณีย่อเล็กทรอนิกส์ (Comer, 1995)

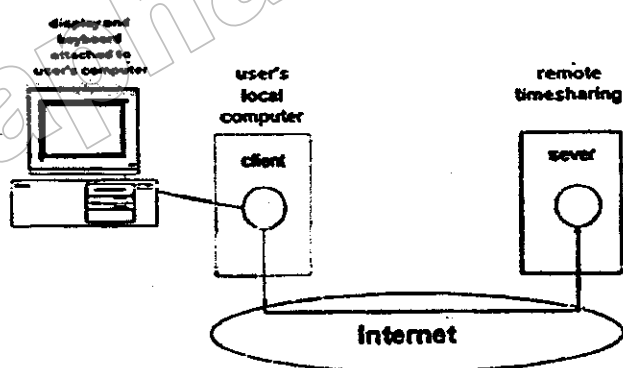
2. ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล (Files Transfer Protocol : FTP) การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลหรือ FTP เป็นบริการที่ให้ถ่ายโอนแฟ้มได้ทั้งข้อมูลทั่วไป ข่าวประจำวัน บทความ รวมทั้งโปรแกรมในระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ พีซี หรือแมคอินทอช โดยให้ผู้ขอบริการเชื่อมต่อไปยังแม่ข่ายที่เก็บแฟ้มข้อมูลโดยใช้ชื่อบัญชีที่จัดไว้ให้เป็นพิเศษ เมื่อเข้าใช้ระบบได้แล้วจะสามารถใช้คำสั่งเพื่อแสดงรายชื่อแฟ้มหรือค้นหาแฟ้มและส่งโอนย้ายแฟ้มข้อมูลได้ (พจนารถ ทองคำเจริญ, 2539, หน้า 20) เราสามารถใช้เครื่องมือช่วยในการโอนย้าย เช่น web browser โปรแกรมการอ่านข่าว (Newsreader) Mail program หรือแม้แต่โปรแกรมช่วยในการแปลงข้อมูลอื่น ๆ เพื่อโอนย้ายข้อมูลที่ต่างประเภทกัน ซึ่งโปรแกรมทั้งหมดก็ทำงานโดยใช้โพรโทคอล FTP

ภาพที่ 3 แสดงหลักการทำงานของ การรับส่งเพิ่มข้อมูล (Comer, 1995)

นอกจากนี้สามารถถ่ายโอนข้อมูลหลาย ๆ ประเภทจากเครื่องที่ให้บริการ FTP ได้ เช่น ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ใหม่ โปรแกรมที่ปรับปรุงเวอร์ชันใหม่ หรือแม้แต่ข้อมูลทางด้านเทคนิคของบริษัทใหญ่ ๆ เช่น Microsoft หรือผู้ขายฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลที่เป็นภาพ เสียง โน้ตเพลง ข้อมูลทางกฎหมาย ตำราต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมาย

3. การเข้าใช้เครื่องระยะไกล (Remote Login) เอกสารที่ผู้ใช้สามารถติดต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกลได้ เสมือนได้นั่งอยู่ที่หน้าเทอร์มินัลของเครื่องนั้น ๆ โดยผู้ใช้เพียงทำงานอยู่บนหน้าเทอร์มินัลของเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเองเท่านั้น แล้วเรียกคำสั่งที่ใช้ในการติดต่อกับเครื่องระยะไกลผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (สุขวิทย์ นูทอง, 2541, หน้า 13) การเข้าใช้เครื่องระยะไกลทำได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

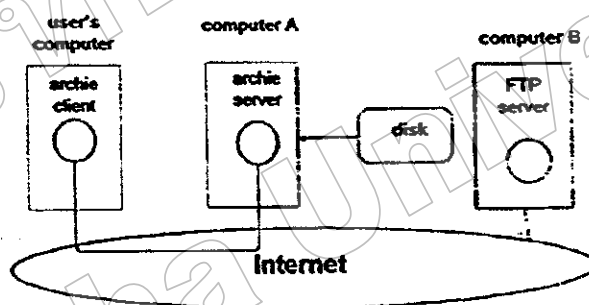
ภาพที่ 4 แสดงหลักการทำงานของ การเข้าใช้เครื่องระยะไกล (Comer, 1995)

3.1 การใช้คำสั่ง telnet ผู้ใช้สามารถใช้คำสั่งนี้เพื่อติดต่อขอใช้หรือค้นข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นในลักษณะการเข้าใช้ระบบจากระยะไกล โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนั้น

3.2 การใช้คำสั่ง hytelnet การใช้บริการนี้จะให้ข้อมูลว่ามีเครือข่ายใด หรือ host ใดที่มีการให้บริการ telnet บ้าง และมีรหัสในการเข้าขอใช้บริการคืออะไร นับว่าเป็นเครื่องมือสนับสนุนการให้บริการ telnet ได้เป็นอย่างดี (วชิรพันธ์ สุวิมลพันธุ์, 2539, หน้า 5)

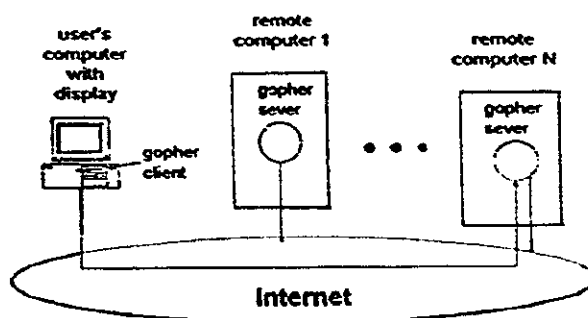
4. การค้นหาข้อมูลและเพิ่มข้อมูล อินเทอร์เน็ตในยุคเริ่มต้นเป็นเครือข่ายขนาดเล็ก การค้นหาเพิ่มเพื่อถ่ายโอนจึงทำได้โดยง่าย แต่เมื่อเครือข่ายขยายตัวใหญ่ขึ้น การค้นหาเพิ่มข้อมูลเริ่มยุ่งยากขึ้น จึงมีการพัฒนาระบบช่วยในการค้นหาเพิ่มว่าอยู่ที่ใดเพื่อขอใช้ FTP ถ่ายโอนข้อมูลและเพิ่มข้อมูลได้ โปรแกรมที่นิยมใช้ในการค้นหาข้อมูลและเพิ่มข้อมูล มีดังนี้

4.1 อาร์ชี (Archie) คือระบบสืบค้นข้อมูลที่จะสแกนฐานข้อมูลที่บรรจุข้อมูลของศูนย์ FTP สำหรับ download file สาธารณะเอาไว้มากกว่า 1,000 แห่งทั่วโลก ฐานข้อมูล Archie จะมีการอัปเดตโดยอัตโนมัติ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ต้องการมีความถูกต้องแม่นยำที่สุดบริการ Archie มีให้ใช้อยู่หลายแห่งทั่วโลก การเลือกใช้ที่ดีที่สุดคือเลือกใช้ server ที่อยู่ใกล้ที่สุดในทางเครือข่าย ทั้งนี้เพื่อการสร้างภาระบนเครือข่ายโดยรวมให้น้อยที่สุด

ภาพที่ 5 แสดงหลักการทำงานของ การสืบค้นข้อมูล Archie (Comer, 1995)

4.2 โกเฟอร์ (Gopher) เป็นโปรแกรมประยุกต์ที่ใช้สำหรับการเปิดค้นหาข้อมูลและขอใช้บริการด้วยระบบเมนู โปรแกรมโกเฟอร์เป็นเสมือนคลังห้องสมุดและเป็นจุดศูนย์รวมการเรียกใช้ บริการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวกและง่ายดาย

ภาพที่ 6 แสดงหลักการทำงานของระบบค้นหาข้อมูล Gopher (Comer, 1995)

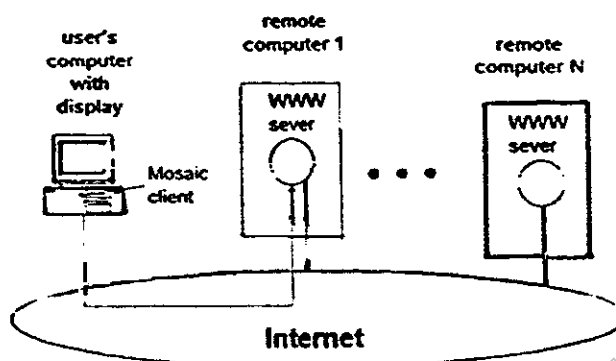
4.3 เวโรนิกา (Veronica) เป็นบริการค้นหาในโกเฟอร์ (Gopher) ที่ตรวจสอบข้อมูลของหัวเรื่องสารบบโกเฟอร์และทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เอกสาร ภาพกราฟฟิก ภาพยนตร์ และเสียง เป็นต้น แล้วก่อให้เกิดรายการเลือกใหม่ในโกเฟอร์ที่บรรจุผลลัพธ์ที่ได้จากการค้นหานั้นไว้

4.4 จักเฮด (Jughead) เป็นบริการค้นหาในโกเฟอร์ (Gopher) ที่ทำให้เราสามารถค้นหาเนื้อหาโกเฟอร์ (Gopher) ทั้งหมด เพื่อให้ได้คำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในเรื่องสารบบ (ไม่ใช่ในรายการเลือก) ถ้าต้องการหาทั้งชื่อเรื่องสารบบและชื่อในเมนูควรใช้โปรแกรมเวโรนิกา (Veronica)

4.5 บริการสารสนเทศสืบค้นกว้าง : เวส (WAIS : wide area information server) อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารจำนวนมากมาขมวดหาศาล ข้อมูลเหล่านี้กระจายกันเก็บอยู่ในฐานข้อมูลของระบบคอมพิวเตอร์ทั่วโลก การค้นหาข้อมูลโดยแยกไปค้นตามฐานข้อมูลต่าง ๆ ย่อมไม่สะดวก เครื่องมือที่จะช่วยในการสืบค้นหาข้อมูลที่เราสนใจว่าอยู่ที่ใดจึงมีความสำคัญ WAIS หรือ wide area information server เป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้การค้นหาข้อมูลในรูปแบบของแฟ้มเอกสาร โดยจะรวบรวมข้อมูลไว้ด้วยกันและเมื่อส่งค้นหาข้อมูล คอมพิวเตอร์จะช่วยค้นไปยังแหล่งข้อมูลที่ต่อเชื่อมกันอยู่ เวสเป็นบริการค้นหาโดยป้อนชื่อเรื่องหรือชื่อเนื้อหาที่ต้องการค้น โปรแกรมเวสจะทำหน้าที่คล้าย ๆ บรรณารักษ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่พยายามค้นเอกสารที่เกี่ยวข้องมากที่สุดกับคำหรือวลีสำคัญที่ผู้ใช้กำหนด

4.6 เวิลด์ไวด์เว็บ (WWW : World Wide Web) เป็นหนึ่งในบริการยอดนิยมในอินเทอร์เน็ต เนื่องจากใช้และติดตั้งง่าย โดยใช้รูปแบบการนำเสนอข้อมูลในลักษณะหน้ากระดาษอิเล็กทรอนิกส์ เป็นบริการที่ผนวกบริการข้อมูลอื่นรวมไว้ในตัว เช่น การโอนย้ายแฟ้มโกเฟอร์ และยูสเน็ต โดยใช้บริการทั้งภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหว ศูนย์บริการแทบทุกแห่งจะจัดสร้างฐานข้อมูล WWW เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ทั่วไป

การเรียกดูเว็บเพจในอินเทอร์เน็ตได้นั้น ผู้ใช้จะต้องมีโปรแกรมสำหรับดำเนินการบนคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต และจัดหาการเข้าถึงไปยัง World Wide Web เรียกว่า “เว็บเบราว์เซอร์” (web browser) สำหรับเว็บเบราว์เซอร์ยอดนิยมที่มีผู้ใช้สูงสุดเวลานี้คือ Netscape Navigator ส่วนเว็บเบราว์เซอร์น้องใหม่ที่กำลังมาแรงมากก็คือ Internet Explorer จากไมโครซอฟต์

ภาพที่ 7 แสดงหลักการทำงานของระบบสื่อหลายมิติ World Wide Web (Comer, 1995)

เว็บเพจ (web page) หน้ากระดาษอิเล็กทรอนิกส์ในเวิร์ลด์ไวด์เว็บเรียกว่า “เว็บเพจ” (web page) ซึ่งจะมีหน้าตาคล้ายกับหน้ากระดาษของหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารมาก โดยมีทั้งอักษรข้อความและภาพนิ่ง นอกจากนี้ยังสามารถใส่เสียง และวิดีโอในหน้าเว็บเพจได้อีกด้วย สำหรับเว็บเพจหน้าแรกนั้นเราเรียกว่า “โฮมเพจ” (home page) โดยปกติแล้วเราสามารถใช้คำว่าเว็บเพจ เรียกแทนคำว่าโฮมเพจ หรือเว็บไซต์ก็ได้

เว็บไซต์ (web site) เครื่องคอมพิวเตอร์ตัวหลักที่ให้บริการเวิร์ลด์ไวด์เว็บเรียกว่า “เว็บเซิร์ฟเวอร์” (web server) ซึ่งองค์กรนั้น ๆ จะทำการพัฒนาเว็บเพจขององค์กรแล้วเก็บไว้ในเว็บเซิร์ฟเวอร์ (web server) โดยเราจะเรียกชุดของเว็บเพจนี้ว่า “เว็บไซต์” (web site) เช่น เว็บไซต์ของบริษัทไมโครซอฟต์ ซึ่งมีที่อยู่ดังนี้ www.microsoft.com ก่อนหน้านี้นี้ web server หนึ่งตัวจะมีเว็บไซต์ได้หนึ่งที แต่ปัจจุบัน web server สามารถกำหนดเว็บไซต์จำนวนมากไว้ใน web server เพียงตัวเดียว

ยูอาร์แอล (URL : universal resource locator) แต่ละเว็บเพจที่อยู่เป็นหนึ่งเดียวไม่ซ้ำกัน ซึ่งเรียกว่า “ยูอาร์แอล” ถ้าเราทราบที่อยู่ยูอาร์แอลของเว็บเพจ เราก็สามารถเข้าไปดูเว็บเพจนั้นได้

ไฮเปอร์เท็กซ์ (hypertext) ลักษณะเอกสารในแบบเว็บเพจพัฒนามาจากเอกสารที่เรียกว่า “ไฮเปอร์เท็กซ์” กล่าวคือในเอกสารจะไม่ได้ลงเนื้อหาเรียงติดกันเป็นพีคไปหมดหากจะนำเสนอข้อความในภาพรวมในแต่ละหัวข้อเสียก่อนสำหรับคำใดเป็นคำสำคัญที่มีคำอธิบายย่อของไปอีก หรือสัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนอื่น ๆ คำนั้นจะมีสีเด่นที่แตกต่าง หรือถูกขีดเส้นใต้ไว้ ซึ่งจะเรียกว่า “ลิงก์” (link) เมื่อผู้ใช้คลิกที่คำนั้น เว็บเพจที่ลิงก์ชี้ไปจะถูกเปิดขึ้นมาทันที นอกจากลิงก์ยังสามารถชี้ไปยังเว็บไซต์อื่น หรือบริการอื่นในอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย เว็บเพจทั้งหมดจะต้องขึ้นต้นด้วย <http://> ซึ่งย่อมาจาก Hyper Text Protocol แต่ในปัจจุบันมักจะมีการละไว้ในฐานที่เข้าใจเพื่อให้ที่อยู่สั้นและจำง่ายขึ้น

โฮมเพจ (home page) เว็บเพจหน้าแรกของแต่ละเว็บไซต์นั้นเรียกว่า “โฮมเพจ” และอีกนัยหนึ่งหมายถึงเว็บเพจหน้าแรกในแต่ละครั้งที่เราเปิดเว็บเบราว์เซอร์ขึ้นมา (รัตนภรณ์ นະขาว, 2541, หน้า 35)

5. กลุ่มสนทนาและข่าวสาร ผู้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตจำนวนมากทั่วโลก ได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายซึ่งรู้จักกันในชื่อของ ยูสเน็ต (USENET)

ระบบข่าวของยูสเน็ตมีลักษณะคล้ายกับกระดานข่าวบีบีเอส ข่าวจะกระจายออกจากเครือข่ายหนึ่งไปยังเครือข่ายอื่นที่เชื่อมโยงถึงกันทั่วโลก ผู้อ่านจึงสามารถรับข่าวเดียวกันในเวลาใกล้เคียงกัน ข่าวในยูสเน็ตไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ในโลกของความเป็นจริงหรือโลกของอินเทอร์เน็ตเอง ผู้อ่านยูสเน็ตนอกจากจะเป็นผู้ฟังรายงานข่าวทางเครือข่ายแล้ว ยังสามารถทำหน้าที่เป็นคอลัมนิสต์เพื่อร่วมส่งข่าวหรือเสนอข้อคิดเห็นของตนเองได้ตลอดเวลา โดยยูสเน็ตจัดกลุ่มข่าวแยกตามเป็นหัวข้อที่เรียกว่า “กลุ่มข่าว” (News Group) กลุ่มข่าวในยูสเน็ตแบ่งเป็นหัวข้อเช่น หัวข้อวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ กีฬา วัฒนธรรม รวมกันกว่า 5,000 กลุ่ม (จิรา เถาทอง, 2542, หน้า 20)

6. การสนทนาทางเครือข่าย การสนทนาทางเครือข่ายเป็นบริการหนึ่งในอินเทอร์เน็ตที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย โดยการพิมพ์โต้ตอบกันคล้ายกับการสนทนาทางโทรศัพท์ ข้อความที่พิมพ์ผ่านแป้นพิมพ์จะไปปรากฏบนหน้าจอของผู้สนทนา ปัจจุบัน IRC หรือ Internet Relay Chat ซึ่งเป็นการสนทนาดังกล่าวพร้อมกันหลายคน และนับได้ว่าเป็นบริการที่ได้รับความนิยมสูงมากในรูปแบบหนึ่ง (จิรา เถาทอง, 2542, หน้า 22)

7. การค้นหาที่อยู่ อินเทอร์เน็ตในขณะปัจจุบันยังคงขยายตัวออกไปอย่างต่อเนื่องเครือข่ายในที่ต่าง ๆ จะมีผู้ใช้รายใหม่เกิดขึ้นอยู่เสมอ อินเทอร์เน็ตไม่มีฐานข้อมูลกลางเก็บรายชื่อผู้ใช้ทั้งหมดนี้ไว้ จึงไม่มีวิธีสำเร็จรูปแบบใดใช้ค้นหาผู้ที่เราต้องการติดต่อด้วยเทคนิค การค้นหาจึงจำเป็นต้องอาศัยโปรแกรมหรือวิธีการหลายอย่างเข้าช่วย โปรแกรมในยูนิกซ์ที่ใช้ตรวจหาผู้ใช้ในระบบ ได้แก่ finger หรือค้นหาจาก directory ด้วยระบบ whois

finger เป็นคำสั่งในยูนิกซ์ที่ใช้ตรวจหาผู้ใช้ในระบบ คำสั่ง finger ช่วยในการค้นหาชื่อ บัญชีผู้ใช้ หรือชื่อจริง ตลอดจนแสดงข้อมูลเบื้องต้นและสถานะบางประการของผู้ใช้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ finger ตรวจสอบได้อีกว่าผู้ใช้นั้นกำลังใช้ระบบอยู่หรือไม่ whois เป็นชื่อของสมุดรายชื่อผู้ใช้ และในขณะเดียวกันก็เป็นคำสั่งที่ใช้ค้นหารายชื่อจากสมุดนั้นด้วย สมุดรายชื่อตามแบบ whois อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของศูนย์ สารสนเทศเครือข่าย (Network Information Center : NIC) (จิรา เถาทอง, 2542, หน้า 22)

171010

๑
๐๐๔.๖๗๘
๗/๖/๘๘
๓๐

8. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ (electronic publisher) เป็นอีกบริการหนึ่งที่เปิดเป็นสาธารณะแก่ผู้ใช้ทั่วไป เราสามารถรับวารสารอิเล็กทรอนิกส์โดยสมัครเป็นสมาชิกไปยังศูนย์บริการ เมื่อศูนย์บริการมีวารสารใหม่มาก็จะส่งมาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์บริการบางแห่งอาจจะเตรียมวารสารในรูปแบบของแฟ้มข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้มาถ่ายโอนเองผ่านทาง FTP (พจนารถ ทองคำเจริญ, 2539, หน้า 22)

9. จดหมายข่าวจดหมายเวียน (mailing list) อินเทอร์เน็ตมีระบบบริการกระจายข่าวให้สมาชิกเมื่อมีสมาชิกรายใดรายหนึ่งส่งข่าวมาที่ศูนย์กลาง บริการนี้ได้แก่ LISTSERV ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของเครือข่ายบิตเน็ต ศูนย์บริการจะดูแลบัญชีรายชื่อซึ่งเก็บไว้เพียงชุดเดียว เมื่อสมาชิกต้องการส่งข่าวไปยังสมาชิกรายอื่นก็จะฝากข้อความด้วยไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ให้ศูนย์บริการทำหน้าที่กระจายข่าว ข่าวหรือจดหมายที่ส่งออกไปอาจเป็นการสนทนาทั่วไป การซักถาม ขอความช่วยเหลือ หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นต้น (มัทธพล อรุณสวัสดิ์, 2539, หน้า 39)

10. ระบบแผงข่าว (บีบีเอส : BBS) BBS : bulletin board system เป็นบริการข้อมูลรูปแบบหนึ่งที่ผู้ใช้พีซีโดยทั่วไปมักจะคุ้นเคยอยู่ก่อน ภายใต้อินเทอร์เน็ตมีศูนย์บริการหลายแห่งที่ให้บริการ BBS แบบเดียวกัน เราสามารถเชื่อมต่อไปหาศูนย์ BBS โดยการ Telnet (มัทธพล อรุณสวัสดิ์, 2539, หน้า 40)

11. เกมคอมพิวเตอร์ เกมคอมพิวเตอร์เป็นโปรแกรมที่สามารถถ่ายโอนได้ด้วย FTP ศูนย์บริการบางแห่งยังมีเกมทางเครือข่ายหรือ MUD (Multi User Dimensions) ซึ่งเป็นสถานะที่จำลองขึ้นมาให้ผู้ใช้เครือข่ายหลาย ๆ คนช่วยกันแก้ปัญหา การเล่นเกมผจญภัย รวมทั้งสนทนากับสมาชิกคนอื่น (พจนารถ ทองคำเจริญ, 2539, หน้า 23)

พัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น

พัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น ได้มีนักวิชาการที่กล่าวถึงความหมายไว้หลายท่าน ดังเช่น ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530, หน้า 155) ได้กล่าวถึงลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่น ไว้ดังนี้ “อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นสืบเนื่องมาจากลักษณะอารมณ์ของเด็กวัยแรกเริ่ม จึงมีความคล้ายคลึงอยู่มาก ในบางรายความเข้มข้นของอารมณ์อาจทวีขึ้นกว่าในระยัยแรกเริ่มก็ได้ ผู้รู้บางท่านอธิบายลักษณะอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นว่า เป็นแบบพายุแคม (storm and stress) ซึ่งมีความคิดเห็นตรงกับทฤษฎีอาเชอร์เชาวลิต (2541, หน้า 93) ที่กล่าวไว้ว่า พายุแคม หมายถึง การมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย และรวดเร็ว โดยไม่มีเหตุผลนัก โกรธง่ายหายเร็ว ลักษณะอารมณ์จะมีความรุนแรงด้วย เช่น รักแรงเกลียดแรง ทั้งที่เกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนต่าง ๆ และพัฒนาการของอารมณ์ดั้งเดิมที่อาจเก็บกด และสะสมตั้งแต่วัยเด็ก

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530, หน้า 155) ได้กล่าวอีกว่าอารมณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นนั้นมีทุกประเภท บางส่วนมีอารมณ์รัก ชอบ โกรธเกลียด อิจฉา ริษยา ถือดี ฯลฯ ไม่ว่าอารมณ์ประเภทใดมักจะมีอารมณ์รุนแรง อ่อนไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย ควบคุมอารมณ์ยังไม่ได้ดี ไม่ค่อยเข้าระดับพอดี เพราะลักษณะอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเป็นเช่นนี้ บุคคลต่างวัยจึงต้องใช้ความอดทนมากเพื่อที่จะเข้าใจและสร้างสัมพันธ์กับพวกเขา เนื่องจากเข้ากับบุคคลต่างวัยยาก เด็กวัยรุ่นจึงเกาะกลุ่มกันได้ดีมากเป็นพิเศษกว่าวัยอื่น ๆ เพราะเข้าใจและยอมรับกันและกันได้ง่าย” โดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสุณีย์ ชีรดากร (2523, หน้า 184) ที่กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่นว่า “อารมณ์เป็นความรู้สึกหรือความสะเทือนใจที่เกิดจากร่างกายถูกสิ่งอื่นมาเร้า อารมณ์ของคนเรามีหลายประเภท เช่น อารมณ์รัก อารมณ์เกลียด อารมณ์โกรธ พอใจ ไม่พอใจ อิจฉาริษยา ฯลฯ” สุพล บุญทรง (2523, หน้า 148) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญทางอารมณ์ของวัยรุ่นที่แสดงออกไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. มีความรุนแรง ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อได้รับความกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อย อาจหนีออกจากบ้าน เวลาผิดหวังบางอย่างหรือขัดใจกับพ่อแม่อาจฆ่าตัวตายได้
2. มีอารมณ์ไม่คงที่ ไม่สม่ำเสมอ ความดีใจ เสียใจ อาจเกิดขึ้นโดยเร็วและหายไปได้ง่าย แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอุดมคติที่มีอารมณ์เจือปนอยู่ด้วย เช่น ความรักชาติ ความภูมิใจในตระกูลหรือสถาบันการศึกษา การบูชาความซุติธรรม จะเป็นอารมณ์ที่ถาวร ผู้เข้าใจธรรมชาติอันนี้ของวัยรุ่น จะใช้วัยรุ่นเป็นเครื่องมือได้อย่างดี
3. ควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ไม่ค่อยได้ โดยหลักความจริงแล้ว วัยรุ่นน่าจะควบคุมอารมณ์ได้สูงขึ้นตามอายุ แต่เนื่องจากมีความรุนแรงของอารมณ์สูงมาก จึงทำให้มักจะแสดงออกมาอย่างเปิดเผย
4. มักจะมีอารมณ์ค้าง อารมณ์ชนิดนี้มักจะเกิดจากความผิดหวัง ถึงจะลดความรุนแรงลงแต่ก็ติดอยู่นาน ทำให้จิตใจเศร้าสร้อย ห่อเหี่ยว เป็นเหตุให้ฆ่าตัวตายได้ง่าย

แต่ชูฮาน (Chauhun, 1985 อ้างถึงใน โสภณัท นุชนาด, 2542, หน้า 13) ได้กล่าวถึงลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่นที่สำคัญ ๆ (characteristics of emotions in adolescence) ไว้ดังนี้

1. มีความสลับซับซ้อน (complexity)
2. มีพัฒนาการอารมณ์ทางด้านนามธรรมเกิดขึ้น (development of abstract emotion)
3. ความรู้สึกทางอารมณ์ขยายขอบเขตกว้างขวางออกไป (emotional feeling are widened)
4. มีความอดทนต่อความเครียดได้มากขึ้น (bearing of freedom)
5. มีความสามารถในการร่วมความรู้สึก (capacity of shairing emotions)
6. มีความซื่อสัตย์เพิ่มมากขึ้น (loyalties expand)

7. มีอารมณ์อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง (realism in emotional experience)
8. รู้จักตรวจสอบความหวังและความปรารถนาของตน (reviewing or hopes and aspiration)
9. ทนต่อความโดดเดี่ยวอ้างว้างได้ดีขึ้น (toleration of aloneness)
10. วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึกออกมาภายนอก (The adolescent learns to externalize his feeling)

11. มีความเมตตากรุณาเพิ่มขึ้น (increased compassion)

สรุปเราสามารถแบ่งประเภทอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นได้ ดังนี้

1. ประเภทก้าวร้าวรุนแรง เช่น อารมณ์โกรธ อิจฉาเกลียดชัง

2. ประเภทเก็บกดเอาไว้ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าใจ สดุดหनु

กระอักกระอ่วนใจ ขยะแขยง เสียใจ อารมณ์ประเภทนี้ เป็นอันตรายต่อวัยรุ่นมากที่สุด

3. อารมณ์สนุก เช่น ความรัก ชอบ สุขสบาย พอใจ ตื่นเต้น

พัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น หมายถึง การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ของวัยรุ่นที่ง่ายและรวดเร็ว โดยมีการแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กันไม่ว่าจะเป็น เช่น รัก ชอบ เกลียด โกรธ อิจฉาริษยา หรือพึงพอใจ เป็นต้น ซึ่งแสดงออกมาอย่างรุนแรง ทำให้วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์ไม่คงที่ ไม่สม่ำเสมอ และความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองอยู่ในระดับต่ำ

ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านอารมณ์

ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่นนี้ ตามทฤษฎีของทอมป์สัน (Thompson, 1962) กล่าวว่า ระหว่าง 2 ปีแรกของชีวิต ทารกแรกเกิดจะมีสถานะอารมณ์ตื่นตัว (excitement) ตอบสนองต่อสิ่งเร้า รอบข้าง อารมณ์ตื่นตัวนี้จะพัฒนาไปเรื่อย ๆ และนำไปสู่อารมณ์หลัก 2 ด้าน คืออารมณ์พอใจเป็นสุข (delight) และอารมณ์ไม่พอใจเป็นทุกข์ (distress) โดยที่เด็กจะแสดงอารมณ์พอใจออกด้วยการพ่นอกลาย การยิ้มการออกเสียงรับตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เขาพอใจ ส่วนอารมณ์ที่ไม่พอใจ เด็กจะแสดงออกมาโดยการร้องไห้ อายุประมาณ 6 เดือน อารมณ์ไม่พอใจจะแยกออกมาเป็นอารมณ์อื่น ๆ คือ อารมณ์กลัว ขยะแขยง และโกรธ เมื่ออายุประมาณ 12 เดือน อารมณ์พอใจก็จะแยกออกมาเป็นอารมณ์ย่อย ๆ คือ อารมณ์ร่าเริงยินดีต่อเหตุการณ์หรือสิ่งของ อารมณ์ต่อผู้อื่น อายุ 18 เดือน อารมณ์ไม่พอใจจะแสดงออกมาเป็น อารมณ์อิจฉาริษยา เมื่ออายุ 5 ขวบ จะเกิดอารมณ์ย่อยขึ้นอีก คือ ความรู้สึกอาย วิตกกังวล ผิดหวัง และริษยา แต่เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่คนเราจะมีการแสดงออกแตกต่างกันไปตามวุฒิภาวะ การเรียนรู้ในช่วงเด็กและวัยรุ่นของแต่ละบุคคล

ในทางทฤษฎีของเจมส์ – แลงค์ (James & Lange) แล้วได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงวัยรุ่นเด็ก จะเกิดอารมณ์ไม่พอใจ – ไม่ร่าเริง เพราะเด็กจะเกิดความเครียด อันเนื่องมาจากความไม่พอใจในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น ไม่พอใจเพื่อน พ่อ-แม่ ครูอาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียน และที่สำคัญเด็กกำลังหาลักษณะประจำตน และบทบาทของตนเอง การแสวงหาลักษณะประจำตนของเด็กเป็นไปด้วยความยากลำบาก เด็กจึงเกิดความสับสนและวิตกกังวลจนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น กลายเป็นคนเก็บขี้มึน ก้าวร้าว เก็บตัวและขาดความเชื่อมั่นในตนเอง (มาลินี จุฑะลพ, 2539, หน้า 21 อ้างถึงใน จิตดา คีนดี, 2542, หน้า 28)

ออสูเบล (Ausubel, 1970 อ้างถึงใน พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2530, หน้า 106) ได้อธิบายการแสดงออกและการโต้ตอบของอารมณ์ว่าการแสดงออกของอารมณ์นั้นมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การตีความหมาย (Interpretative Phase) คือ การที่เรารับรู้เหตุการณ์นั้น ๆ ว่ามีผลต่อตัวเราและความต้องการหรือจุดมุ่งหมายของเราอย่างไร เหตุการณ์ที่เรารับรู้ นั้นตรงกับประสบการณ์เดิมหรือไม่

ขั้นที่ 2 การเตรียมตอบสนอง (Preparatory Reactive Phase) คือ ขั้นที่ร่างกายอยู่ในระยะที่รับอารมณ์และเตรียมการตอบสนองตามลักษณะต่าง ๆ ของอารมณ์

ขั้นที่ 3 การตอบสนองภายใน (Consummatory Reactive Phase) คือ ขั้นที่ร่างกายและระบบประสาทตระหนักถึงลักษณะของอารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลให้ประสาทและอวัยวะการเคลื่อนไหวเตรียมพร้อมที่จะทำงานในการตอบสนองต่ออารมณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 4 การตอบสนองปฏิกิริยาภายนอก (Reflective Reactive Phase) คือ ขั้นที่ร่างกายประมวลสภาพอารมณ์และตอบสนองออกมาเป็นปฏิกิริยาภายนอกตามรูปแบบของประสบการณ์เดิมที่ได้รับอิทธิพลมาจากการเลี้ยงดูและลักษณะเฉพาะของบุคลิกภาพ

ซาเทิน (Sartain, 1973 อ้างถึงใน พรจิตร ธนจิตศิริพงศ์, 2543, หน้า 15) กล่าวว่า อารมณ์ที่เกิดขึ้นจะมีคุณลักษณะร่วมกัน 3 ประการ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงทางสรีระ (Physiological Change) เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ อัตราการหายใจ ขนลุก เป็นต้น
2. พฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์ (Behavioral Expression of Emotion) เช่น การแสดงออกทางสีหน้า และเสียง
3. ประสบการณ์ทางอารมณ์ (Emotional Experiences) ประสบการณ์ส่วนตัวของบุคคลที่แตกต่างกัน ทำให้การรับรู้ทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นแตกต่างกัน

ปัญหาทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น

ปัญหาทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่นนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย บางครั้งไม่มีเหตุผลทำให้สิ่งเหล่านี้ผู้ใหญ่มักขาดความสนใจเพราะเห็นเป็นสิ่งที่ไร้สาระ ผู้ที่เข้าใจในจิตใจของวัยรุ่นจะรู้ว่า การเปลี่ยนแปลงระดับจิตใจของเด็กวัยรุ่นนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ฉะนั้นผู้ใหญ่ควรเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น จึงจะช่วยให้มีการปฏิบัติต่อวัยรุ่นได้ดีขึ้น (สุชา จันทรเอม, 2540, หน้า 161) ซึ่งมีความสอดคล้องกับความคิดของประจักษ์ มณีสร (ม.ป.ป., หน้า 133) ว่า “โดยทั่วไปเด็กวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่ายสังเกตได้จากการแสดงออกของอารมณ์ ซึ่งถ้าผู้ใหญ่รู้จักจิตวิทยาของวัยรุ่นได้มากกว่านี้ จะไม่เกิดความแปลกแต่อย่างใดที่เห็นเด็กในระดับนี้มีอารมณ์ขึ้นลงและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย” เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ที่หุนหันและระเบิดอารมณ์ได้ง่าย เด็กอาจคิดว่าตนเองทำอะไรได้ทุกอย่างและเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากกว่าตนเอง เด็กวัยรุ่นจะพอใจที่จะมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก และประพฤติดิปฏิบัติไม่ต้องการทำพยายามแสวงหาความสำเร็จในด้านต่าง ๆ มาเป็นแบบฉบับเฉพาะตัว พยายามสร้างลักษณะนิสัยและกิจวัตรทางแบบผู้ใหญ่ วัยนี้เป็นวัยที่มีความลับพูดไม่จริงกับผู้ใหญ่ในบางเรื่อง ทำให้ผู้ใหญ่ไม่ชอบใจกับพฤติกรรมของเขาและมีปัญหาทางอารมณ์ไปกับเด็กด้วย (ปราณี รามสูต, 2528, หน้า 68) ดังนั้นปัญหาทางอารมณ์และบุคลิกภาพของกลุ่มวัยรุ่น คือ

1. ความวิตกกังวล อันเป็นสภาพของความกลัวในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นจนทำให้อารมณ์หุนหัน จิตใจสับสน แปรเปลี่ยนได้ง่าย
2. บุคลิกภาพประหลาด เป็นบุคลิกภาพของผู้ที่อารมณ์หวนไหวมาก ไม่ไว้วางใจใคร รู้สึกหวาดระแวงสงสัย อิจฉาริษยา ทนคำวิจารณ์จากผู้อื่นไม่ได้ ซึ่งถ้ามีความระแวงมากถึงขั้นเกินความเป็นจริงก็สามารถเป็นโรคจิตได้
3. ขาดความรับผิดชอบ การขาดความรับผิดชอบของเด็กวัยรุ่น อาจเนื่องมาจากสาเหตุอื่นได้ คือ ไม่พอใจที่ถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบ หรือถูกตามใจจนเกินไป จึงไม่เห็นความสำคัญในสิ่งที่ตนจะต้องรับผิดชอบ

ฉะนั้นการแก้ไขปัญหาทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น ผู้ใหญ่ควรจะให้คำแนะนำแก่วัยรุ่นได้เรียนรู้ในเรื่องการแสดงออกทางด้านอารมณ์ให้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม และทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการลดปัญหาทางด้านอารมณ์ส่วนหนึ่งของวัยรุ่นได้

พัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530, หน้า 157) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นไว้ว่า “สังคมวัยรุ่นเป็นกลุ่มของเพื่อนร่วมวัย ประกอบด้วยเพื่อนต่างเพศ เด็กรู้สึกเป็นสุข ปลอดภัย และสบายใจในการเล่น เทียว เรียน กิน นอน ทำงาน กับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าปฏิบัติกิจดังกล่าวร่วมกับบุคคลต่างวัย ระยะวัยนี้พวกเขาสนใจบุคคลที่มีชีวิตจิตใจจริง ๆ มากกว่าเพื่อนในฝันหรือเพื่อนในหนังสือ สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมวัยถึงความเข้มสูงสุดประมาณระยะตอนกลางของวัยรุ่น”

ทิพย์ภา เชมฐ์ชาวลิต (2541, หน้า 94) ยังได้กล่าวถึงความหมายของพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นไว้ว่า “กลุ่มเพื่อนเป็นสังคมที่สำคัญของวัยรุ่นมาก การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและกลุ่มเพื่อนจะทำให้วัยรุ่นเกิดความมั่นใจและภาคภูมิใจในตนเอง ฉะนั้นวัยรุ่นจะไว้วางใจและสนิทสนมกับเพื่อนวัยเดียวกันมากกว่าบิดามารดาหรือคนในครอบครัว เมื่อมีปัญหา ก็จะปรึกษาหารือกัน เชื้อพ้องกันและกัน วัยรุ่นส่วนใหญ่จะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม และเริ่มมองหาผู้ที่ตนถูกใจเพื่อจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นพิเศษต่อไป” ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับโสภณัท นุชนาด (2542, หน้า 83) ได้กล่าวไว้ว่า “ในช่วงวัยรุ่นนี้เป็นวัยที่มีพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมอย่างเด่นชัด คำว่าเพื่อน เริ่มเข้ามามีบทบาทมีความสำคัญต่อชีวิตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เด็กวัยรุ่นต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เขาจะสนใจพัฒนาตนเองให้เป็นที่ดึงดูดใจของหมู่เพื่อนในการรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ นี้จะช่วยให้อายุวัยรุ่นมีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันกับเพื่อนเป็นการเปิดโอกาสได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น จะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นใจในตนเอง และฝึกความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้ ซึ่งนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการปรับตัวทางสังคมในอนาคตด้วย”

ในความคิดเห็นของปราณี รามสูต (2528, หน้า 24) พัฒนาการทางด้านสังคมก็คือ วัยรุ่นที่เริ่มแยกตัวออกจากครอบครัว ทำตัวห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัว แต่จะออกนอกบ้านไปรวมกลุ่มรวมพวกกับรุ่นราวคราวเดียวกัน และเพศเดียวกันมากขึ้น เพราะลักษณะทางเพศที่ปรากฏอย่างชัดเจนทำให้สำนึกในความแตกต่างระหว่างเพศ ช่วงนี้ในบางคนจะ “ติดกลุ่มกับเพื่อน” มากเกินไป จนอาจจะละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบในบ้านที่ได้รับมอบหมายจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใหญ่

พัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นได้มีนักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Muk ได้ศึกษาดังพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นว่าเริ่มต้นจากสิ่งใดไปสู่สิ่งใด ลักษณะเช่นใด ดังนี้

1. จากความสนใจมากอย่างแต่เพียงผิวเผิน ไม่รู้ความสนใจจำนวนน้อยลงแต่ลึกซึ้งขึ้น
2. จากการพูดมากเอะอะ ห้าวหาญ ไปสู่การพูดที่สุภาพ มีสาระสำรวม และมีสง่าขึ้น
3. จากการยอมรับมาตรฐานของความประพฤติของวัยรุ่น มาสู่ความประพฤติ การวางตัวอย่างอยู่ใหญ่ขึ้น
4. จากการยอมรับทำคนเหมือนคนหมู่มากมาสู่การแสดงบุคลิกภาพของตน
5. จากการเห็นความสำคัญของเพื่อนยิ่งกว่าครอบครัวมาเป็นการปฏิบัติตนตามฐานะของครอบครัวของตน
6. จากกิจกรรมทางสังคมที่เป็นไปอย่างไม่มีพิธีรีตอง ไปสู่กิจกรรมสังคมที่เป็นระเบียบมากขึ้น
7. จากการคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างประเทศเป็นครั้งคราว ไปสู่การสนใจเพื่อนต่างประเทศอย่างจริงจัง
8. จากการสนใจกับเพื่อนต่างประเทศทั้งสองเพศ เพื่อความสนุกไปสู่การวางแผนเพื่อสร้างปีกแผ่นของครอบครัวต่อไป
9. จากการสร้างมิตรภาพชั่วคราว ไปสู่การสร้างมิตรภาพที่ถาวร
10. จากการมีเพื่อนมาก ไปสู่การมีเพื่อนสนิทแต่เพียงน้อยคน
11. จากการเข้าร่วมในกิจกรรมหลายอย่างเพื่อผลทางการสมาคมไปสู่การเข้าร่วมกิจกรรมเฉพาะที่ตรงกับความสนใจและความสามารถของตน
12. จากการเข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่นเพียงเล็กน้อยไปสู่ความเข้าใจอย่างแท้จริงเพื่อมนุษยสัมพันธ์
13. จากการยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่อย่างลังเล ไปสู่การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ในระดับที่เสมอกัน
14. จากการยอมรับความคิดเห็นของหมู่คณะ ไปสู่การตัดสินใจด้วยตนเอง (ประยูรศรี มณีสร, ม.ป.ป., หน้า 33)

สรุปพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่น หมายถึง การเปลี่ยนแปลงตนเองเกี่ยวกับสถานะความเป็นอยู่ในสังคมตามลำดับขั้น เช่น ต้องการอิสระมากขึ้น ต้องการเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดเป็นของตัวเอง ชอบอยู่ตามลำพัง หรือต้องการให้คนในสังคมยอมรับไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และชุมชน โดยพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างตามความสามารถเพื่อให้ได้มาถึงการยอมรับของบุคคลในสังคม

ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของเบนจามิน บราวน์ กล่าวถึงพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ว่าเกิดจากการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ ครูจึงควรเป็นต้นแบบ (model) ที่ดีให้นักเรียนในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งปรับแก้พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของเด็ก โดยใช้หลักการปรับพฤติกรรมเข้าช่วย (โสภณัท นุชนาด, 2542, หน้า 132)

ทฤษฎีของแฮร์รี เอส. ซัลลิแวน (Sullivan, H. S) เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าบุคลิกภาพของคนเป็นผลมาจากสังคม ไม่ว่าจะเป็นมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ถึงแม้ผู้ที่ปลีกตัวไปจากสังคมไปอยู่ห่างไกลจากผู้อื่นความทรงจำในอดีตยังมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของเขา ซัลลิแวนชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของบุคคลกับสังคมในระยะต่าง ๆ ของชีวิต ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการเจริญเติบโต ดังนี้

1. ระยะวัยทารก เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งประมาณ 2 ปี วัยนี้เป็นวัยแห่งความต้องการความสบายกาย ความพอใจของเด็กจะอยู่ที่การได้ดูดนม และมีปฏิริยาแบบเดียวกับผู้ใหญ่ปฏิบัติต่อคนโดยตรง
2. ระยะวัยเด็กตอนต้น คือ ระยะตั้งแต่ประมาณ 2-4 ปี ระยะนี้เด็กจะเริ่มเรียนรู้ภาษา การเล่นรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ และเริ่มเรียนรู้บทบาททางเพศ
3. ระยะวัยเด็ก คือ ระยะอายุประมาณ 4-11 ปี เด็กวัยนี้จะเริ่มปลีกตัวออกจากพ่อแม่ และสนใจที่จะไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะกับเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกัน วัยนี้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับการแข่งขัน การร่วมมือ และรู้จักควบคุมพฤติกรรม
4. ระยะย่างเข้าสู่วัยรุ่น คือ มีอายุประมาณ 11-13 ปี เด็กวัยนี้ต้องการมีเพื่อนเพศเดียวกัน ระยะนี้มีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมาก
5. ระยะวัยรุ่น คือ อายุประมาณ 13-17 ปี วัยนี้เริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ หากการอบรมเลี้ยงดูเป็นแบบให้เด็กเก็บกดทางด้านนี้มากเกินไป อาจทำให้เด็กเกิดความขัดแย้งภายในจิตใจและจะมีบุคลิกภาพแบบบรกร่วมเพศ
6. ระยะวัยรุ่นตอนปลาย คือ อายุประมาณ 17-20 ปี วัยนี้เด็กสนใจทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้าม สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนในลักษณะของผู้ใหญ่ แต่เด็กยังไม่ได้รับความสำเร็จทางสังคม ผู้ใหญ่ควรสอนให้เด็กมีอุดมคติในเรื่องความรัก ให้รู้จักเผื่อแผ่ความรักไปยังผู้อื่น มิใช่เป็นการรักตนเองหรือเห็นแต่ความสุขของตนเองฝ่ายเดียว ควรฝึกนิสัยและการเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิและวิธีสนองความพอใจที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ และมีความรับผิดชอบต่องานในฐานะพลเมืองดี

7. ภาวะวัยผู้ใหญ่ คือ อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป ภาวะนี้ควรฝึกอบรมให้เป็นบุคคลที่มี วุฒิภาวะทางอารมณ์ รู้จักมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นคนมีเหตุผล และควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งจะนำมาสู่ความเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ (สุชา จันทรเฒ, 2540, หน้า 37)

ตามพัฒนาการทางสังคมของอีริกสัน (Erikson's Psychosocial Theory) เด็กวัยรุ่นจะเริ่มเกี่ยวข้องกับสังคมมากขึ้น จะขยันเรียน พยายามและโอ้อวดความเด่น และความสามารถของตนเพื่อให้เพื่อนยอมรับ ถ้าเด็กทำไม่ได้จะผิดหวังและมีความรู้สึกเป็นปมด้อย และนอกจากนั้นเด็กจะยึดเพื่อนเป็นศูนย์กลาง มีความรู้สึกที่ต้องอาศัยเพื่อน รู้จักคบเพื่อนต่างเพศ เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง จะแยกกลุ่มกัน แต่ก็เริ่มสนใจซึ่งกันและกันโดยไม่กล้าเปิดเผย สนใจการเล่นรวมเป็นกลุ่มจะปฏิบัติตามกฎของกลุ่ม และจะเอาอย่างกลุ่มไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การพูดจาหรือกิริยาท่าทาง เนื่องจากเด็กวัยนี้จะขาดความมั่นใจและต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การกระทำ และความ ต้องการจึงมักจะแย้งกับความต้องการของพ่อแม่และผู้ใหญ่เสมอ (จิตตา ถิ่นดี, 2542, หน้า 28)

ปัญหาทางด้านสังคมของวัยรุ่น

เด็กวัยรุ่นในสังคมส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับปัญหาในด้านการปรับตัวหลายด้าน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการปรับตัวในสังคม โดยสภาพของปัญหาทั่วไปในการปรับตัวของวัยรุ่นนั้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2534, หน้า 170) ได้กล่าวว่าไว้

1. การขาดความเข้าใจตนเอง ไม่รู้จักเอกลักษณ์ที่แท้จริงของตนเอง จึงเป็นเหตุให้ขาดแนวทางในการพัฒนาตนเองที่ถูกต้อง
2. ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการปกครองเด็กวัยรุ่นหรือขาดความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของวัยรุ่นจึงปฏิบัติต่อวัยรุ่นไม่ถูกต้องเหมาะสม
3. ผู้ใหญ่ในสังคมไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่วัยรุ่นทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนในการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับความดีงามและความถูกต้อง
4. วัยรุ่นต้องการที่จะไฝหาปรัชญาชีวิต ปรัชญาทางศาสนา และอุดมการณ์ต่างๆ แต่ละสถาบันทางสังคมและสถาบันการศึกษายังไม่ให้สิ่งเหล่านี้แก่วัยรุ่นยังไม่เพียงพอ
5. เยาวชนไทยมีแรงจูงใจและกำลังที่จะทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม แต่มีโอกาสน้อยที่ได้งานหรือมีกิจกรรมโครงการดังกล่าว
6. วัยรุ่นส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาความสนใจด้านกีฬา และศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ในรูปของงานอดิเรก
7. วัยรุ่นมีค่านิยมทางศาสนาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ สาเหตุที่สำคัญเป็นผลเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอนในครอบครัวที่บิดามารดาไม่สนใจในศาสนา

8. บิดามารดาไม่เข้าใจความสำคัญในการเข้ากลุ่มเพื่อนว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่ช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ และสร้างบุคลิกภาพที่มั่นคง ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามจึงไม่สนับสนุนให้โอกาสวัยรุ่นได้เข้ากลุ่ม

9. ค่านิยมบางอย่างของวัยรุ่นจะแตกต่างจากค่านิยมของผู้ใหญ่จึงเกิดความขัดแย้งกันระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่

10. กฎเกณฑ์ทางจริยธรรมและค่านิยมภายในสังคมยังไม่แน่ชัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นเกิดความขัดแย้งในใจ และเกิดความสับสน

สาเหตุของปัญหาทางสังคมของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ในทัศนะคติของศรีเรือน แก้วกังวาล (2540, หน้า 366) มีความคิดว่าเกิดจากครอบครัว โรงเรียนและสื่อมวลชนโดยสรุปได้ดังนี้

1. แรงกดดันจากพ่อแม่ เนื่องจากปัญหาที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับเด็ก พ่อแม่เหล่านี้อาจผลกระทบความรับผิดชอบในการดูแลลูกๆ ให้พี่ที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ทั้งที่เด็กอาจยังไม่บรรลุนิติภาวะ เด็กวัยรุ่นบางคนอาจถูกผลักดันให้มีความรับผิดชอบในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ เช่น หาเงินมาจุนเจือครอบครัวซึ่งกลายเป็นภาระของเด็กที่เกินความจำเป็น เด็กวัยรุ่นเป็นเด็กที่จะมีปัญหามากในกรณีที่พ่อแม่หย่าร้าง เพราะเด็กจะถูกระบายและรับรู้ความเครียด ซึ่งจะส่งผลกระทบทำให้เด็กกลายเป็นปัญหาสังคมได้

2. แรงกดดันจากโรงเรียน โดยสังคมสมัยใหม่ต้องการคนที่มีความสามารถ และมีทักษะสูง โรงเรียนจึงมีหน้าที่ผลิตบุคลากรป้อนให้กับสังคม โรงเรียนสมัยใหม่จึงมักถูกเรียกว่าเป็น “อุตสาหกรรม” ดังนั้นเด็กนักเรียนจึงมีการแข่งขันสูง เด็กจะต้องประสบผลสำเร็จทั้งในโรงเรียนและในการแข่งขันกันเข้ามหาวิทยาลัย หากเข้าไม่ได้นอกจากจะทำให้เกิดการสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเองและยังมีปัญหาทางด้านอารมณ์ตามมาอีกด้วย

3. แรงกดดันจากสื่อมวลชน เกิดจากตัวเอกต่าง ๆ ในโทรทัศน์ หนังสือ ซึ่งส่วนใหญ่ มักจะเป็นบุคคลที่ดูมีความเก่งเกินจริง มีความสามารถในด้านต่าง ๆ เด็กวัยรุ่นมีสภาพธรรมชาติที่สำคัญคือแสวงหาปรัชญาอุดมการณ์ชีวิต เลียนแบบและนับถือผู้ที่ตนเองชื่นชอบ จึงยึดถือบุคคลเหล่านี้เป็นแบบอย่างที่เด็กอาจมีความสามารถไม่เพียงพอ หรือบุคคลเหล่านั้นเป็นเพียงสิ่งที่ผู้สร้างคิดค้นขึ้น เมื่อเขาไม่สามารถถือตัวไปถึงเป้าหมายได้ จึงทำให้เกิดความสับสนในใจจนอาจกลายเป็นเด็กวัยรุ่นที่ต้องใช้กลไกป้องกันตัวมากมาย ซึ่งอาจกลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมของวัยรุ่นได้

ปัญหาทางด้านสังคมของวัยรุ่นในปัจจุบันที่เกิดขึ้นอยู่เสมอนั้นเกิดจากเด็กวัยรุ่นต้องการแสดงความสามารถให้เห็นชัดว่าตนต้องการเป็นที่รักของเพื่อน ต้องการเข้าสมาคมกับเพื่อนและ

ได้ทำอะไรเป็นผลสำเร็จอย่างมีความภาคภูมิใจ ถ้าทำได้สำเร็จความปรารถนา เด็กจะรู้สึกพอใจ เป็นสุขและมั่นใจในตนเอง แต่ถ้าเด็กขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทั้งหมดเด็กก็อาจแสดงกิริยาอาการซึ่งผู้ใหญ่มองเห็นว่าเป็นความประพฤติที่แปลกประหลาด (ประยูรศรี มณีสร, ม.ป.ป., หน้า 32) ซึ่งอาจส่งผลกระทบทำให้เด็กวัยรุ่นขาดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ในระยะนี้วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเริ่มต้นที่จะเข้าร่วมกับสังคม และบางครั้งผู้ใหญ่ยังไม่ยอมรับเพราะเห็นว่ายังเด็กเกินไป ทำให้กลุ่มของวัยรุ่นพยายามที่จะรวมกลุ่มกันเอง ซึ่งการรวมกลุ่มกันนี้อาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นความถือคณอง การเลียนแบบกัน หรือการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ซึ่งมีการแพร่หลายเข้ามาอย่างรวดเร็วทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์หรือหนังสือต่าง ๆ หรือการเอาแบบอย่างที่ไม่ดีของผู้ใหญ่มาประพฤติปฏิบัติตาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจทำให้กลุ่มเด็กวัยรุ่นกลายเป็นปัญหาของสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้อยู่ก็เป็นได้ (สุชา จันทรเอน, 2540, หน้า 162) ดังนั้นผู้ใหญ่ควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กวัยรุ่น เพื่อเป็นการส่งเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กให้มีความถูกต้องและลดปัญหาทางด้านสังคมได้

โรงเรียนชลราษฎรอำรุง

1. พ.ศ. 2441 หลวงพินิจบุรพาการ ได้อุทิศเรือนหลังหนึ่งสร้างเป็นโรงเรียนขึ้นที่วัดคันสน เรียกว่า โรงเรียนพินิจบุรพาการ
2. พ.ศ. 2443 พระครูชลโรปมคุณมุณี (เจียม) เจ้าคณะจังหวัดชลบุรี พร้อมด้วยพ่อค้าคหบดี ร่วมกันสร้างโรงเรียนขึ้นหลังหนึ่งขึ้นที่วัดก้นแพง เรียกว่า โรงเรียนอุดมพิทยาการ
3. พ.ศ. 2453 ร.อ.อ. หลวงอำนาจศิลปสิทธิ (ปลื้ม รัตนกลีกร) ข้าหลวงตรวจการศึกษาประจำจังหวัดชลบุรี เห็นสมควรยกฐานะ โรงเรียนพินิจบุรพาการและโรงเรียนอุดมพิทยาการขึ้นเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรี โดยจัดการเรียนการสอน รวมเป็นโรงเรียนเดียวกัน แต่สถานที่ยังแยกกันอยู่ จึงถือกำเนิดเป็น ช.บ.1
4. พ.ศ. 2456 ทางราชการ ได้อนุมัติรวมโรงเรียนทั้งสองเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรี อย่างเป็นทางการ
5. พ.ศ. 2459 จัดสร้างโรงเรียนหลังใหม่ (คือโรงเรียนอนุบาลชลบุรีในปัจจุบัน) และย้ายนักเรียนทั้งสองแห่ง มาเรียนรวมกันอย่างเป็นทางการ และเปิดสอนจนถึงชั้นมัธยมปีที่ 6 โดยเป็นสหศึกษา
6. พ.ศ. 2474 ทางราชการ ให้แยกนักเรียนชาย – หญิงออกจากกัน แต่ยังไม่มีสถานที่แยกเฉพาะ จึงให้เรียนรวมกันไปก่อน

7. พ.ศ. 2484 ย้ายสถานที่เรียนมาตั้งอยู่บนเนื้อที่ของวัดอรุณญิกาวาส แยกเป็นเอกเทศ ไม่เป็นสหศึกษาอีกต่อไป จึงตั้งวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2484 เป็นวันแรกที่ย้ายโรงเรียนจากสถานที่เดิม มาอยู่ที่นี้ ซึ่งติดกับถนนสุขุมวิท ส่วนสถานที่เดิม ได้กลายเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดหญิงไป ต่อมาโรงเรียนประจำจังหวัดหญิงได้ย้ายไปอยู่ที่แห่งใหม่บริเวณหลังศาลากลางจังหวัดจึงมอบสถานที่ เดิมนั้นให้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนอนุบาลชลบุรีจนถึงทุกวันนี้

8. พ.ศ. 2497 เปิดสอนชั้นเตรียมอุดมศึกษาแผนกวิทยาศาสตร์และได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียน จากโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรี มาเป็น โรงเรียนชลราษฎรอำรุงจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันโรงเรียน ชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี เปิดสอนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยระดับชั้น ม. 1-3 เป็นแบบ ชายล้วน และชั้น ม. 4-6 เป็นแบบสหศึกษา มี 2 แผนการเรียน คือวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และ แผนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ

แนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

โรงเรียนชลราษฎรอำรุง มุ่งมั่นพัฒนาการบริหารจัดการ ให้โรงเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ทั้งในด้านกระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เพื่อการพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้มีความรู้ ความสามารถ เป็นคนดี และเป็นคนเก่งของสังคม ที่พร้อมจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้วิถีความเป็นไทย ถึงพร้อมด้วยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ มีคุณธรรม และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง นโยบายของโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ได้แก่

นโยบายข้อที่ 1. สร้างคุณค่าและความเจริญงอกงามในชีวิตของนักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ค้ำจาม มีภูมิคุ้มกันที่สมบูรณ์และห่างไกลยาเสพติดและโรคเอดส์

นโยบายข้อที่ 2. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ

นโยบายข้อที่ 3. พัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะและประสบการณ์ มีความสุขในการเรียน

นโยบายข้อที่ 4. พัฒนารูปแบบและวิธีการวัดผล ประเมินผลที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเน้นการแสดงผลของผู้เรียนและใช้ผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนและกระบวนการเรียนการสอนอย่างถูกต้อง

นโยบายข้อที่ 5. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้มีความร่มรื่น สดชื่น มีชีวิตชีวา สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย เกือบบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

นโยบายข้อที่ 6. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายใน

นโยบายข้อที่ 7. ให้ชุมชนเข้ามามีบทบาท ให้ความรู้กับนักเรียน และสนับสนุนในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีสื่ออุปกรณ์ การจัดกิจกรรมและวิทยากร

การนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอน

โรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้เริ่มการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเมื่อปี พ.ศ. 2544 โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อต้องการมุ่งเน้นให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้โปรแกรมต่างไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ของกรม โดยเนื้อหาหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนชลราษฎรอำรุงที่ใช้สอนนั้นจะแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลัก ๆ 2 เนื้อหา ได้แก่

1. การเรียนรู้วิธีการใช้งานโปรแกรม Microsoft Office, Authorware
2. โปรแกรม workshop ที่ใช้ในการเขียน Web และสอนการใช้อินเทอร์เน็ต

โรงเรียนชลราษฎรอำรุงมีการเปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยทางโรงเรียนต้องการให้นักเรียนทุกคนได้เรียนกันอย่างทั่วถึงและจัดแผนการสอนความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมดที่ทางโรงเรียนใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีจำนวน 150 เครื่อง มีห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้อง และอัตราส่วนระหว่างคอมพิวเตอร์กับนักเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์นั้นมีอัตราส่วน 1:2 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราส่วนที่น่าพอใจและไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน และผู้สอนได้แสดงความคิดเห็นว่าการนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญ และสมควรอย่างมากในการนำมาเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจะทำให้เด็กนักเรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลทันต่อเหตุการณ์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นทาง โรงเรียนจึงเห็นความสำคัญในการนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตร การเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

โรงเรียนชลกันยานุกูล

1. พ.ศ. 2460 ทำพิธีเปิดโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรี (ต่อมาเป็นโรงเรียนอนุบาลแผนกประถมศึกษา ปัจจุบันคือเป็นสนาม) โดยมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิงรวมกัน
2. พ.ศ. 2474 แยกนักเรียนชายและนักเรียนหญิงออกเป็นคนละโรงเรียนตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ แต่เนื่องจากอาคารสถานที่ไม่เพียงพอจึงใช้สถานที่ร่วมกัน โดยแยกนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงให้อยู่ฝ่ายละครึ่ง
3. พ.ศ. 2497 วันที่ 10 กันยายน เป็นวันสถาปนาโรงเรียน โดยมีนางสาวอุ้น ศิริตนะเป็นครูใหญ่
4. พ.ศ. 2505 ทำพิธีเปิดอาคารเรียน (อาคาร 1 หรือตึกสภาจังหวัดสงเคราะห์) ในบริเวณโรงเรียนที่ตั้งปัจจุบัน ซึ่งนายารอด มนต์เสวี ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีในขณะนั้นเป็นผู้จัดทำให้ และมีนางสาวสุภรณ์ วีรวรรณ เป็นครูใหญ่
5. พ.ศ. 2512 เป็นโรงเรียนในโครงการพัฒนาโรงเรียนชนบท (คมช.) รุ่นที่ 6
6. พ.ศ. 2518 เป็นโรงเรียนในโครงการพัฒนาโรงเรียนส่วนภูมิภาค (คมก.2) รุ่นที่ 1
7. พ.ศ. 2520 จัดตั้ง “มูลนิธิชลกันยานุกูล”
8. พ.ศ. 2524 จัดตั้ง “สมาคมศิษย์เก่าชลกันยานุกูล” และ “มูลนิธิคุณแม่พูน นายแพทย์อำนาจ – นางอรุณี ถาวรจิตต์”
9. พ.ศ. 2525 จัดตั้ง “สมาคมผู้ปกครอง และครูโรงเรียนชลกันยานุกูล”
10. พ.ศ. 2526 ทำพิธีเปิดหอประชุมสุภรณ์ วีรวรรณ จัดตั้ง “มูลนิธิสุภรณ์ วีรวรรณ” และ “มูลนิธิวีรพล”
11. พ.ศ. 2528 จัดตั้ง “มูลนิธิเนื่อง – วิชัย อุณาอุล”
12. พ.ศ. 2531 จัดตั้ง “มูลนิธินายแพทย์สุกรี นางทำเนียบ สืบสงวน นางบุษกร สิงคาลวณิช” และมูลนิธินายสมหวัง นางโกสุมภ์ จุตะกานนท์”
13. พ.ศ. 2534 จัดตั้งกองทุน “มัทนา – ประเวศร์ โมนยะกุล”
14. พ.ศ. 2536 จัดตั้ง “มูลนิธินายล้วน นางเก็บ ถนอมศักดิ์” “มูลนิธิคุณแม่เชิยะติว และนายสมภพ นางเจ็กเฮียง ลีอุดมวงษ์”
15. พ.ศ. 2540 จัดตั้ง “มูลนิธิเสถียรพรพาณิชย์” “มูลนิธินางบุษกร สิงคาลวณิช” “มูลนิธินายแพทย์อำนาจ นางอรุณี ถาวรจิตต์” กองทุนพัฒนาบุคลากร “สอุน มาริพิทักษ์” และกองทุน “ดร. ประโยชน์ นางร่ำเพน เนื่องจำนงค์”

ปัจจุบันโรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี เปิดสอนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยระดับชั้น ม. 1-3 เป็นแบบหญิงล้วน และชั้น ม. 4-6 เป็นแบบสหศึกษา มี 2 แผนการเรียน คือ วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ

แนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนชลกันยานุกูล

การเรียนการสอนเป็นปัจจัยพื้นฐานของการให้การศึกษาโรงเรียนในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษาได้จัดการศึกษาโดยยึดตามคำขวัญที่ว่า เรียนเด่น เล่นดี มีวินัย และการจัดการศึกษามุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ สามารถพัฒนาศักยภาพด้วยตนเอง รวมทั้งดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยและอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

นโยบายข้อที่ 1. เร่งกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เด็กทุกคนได้เรียนโดยครอบคลุมถึงเด็กด้วยโอกาส และยากจน สำหรับเด็กด้วยโอกาสและยากจนให้ยกเว้นการเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษา ส่วนเด็กพิการให้เรียนร่วมกันกับเด็กปกติในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงพัฒนามาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน ตลอดจนสนับสนุนให้ชุมชน เอกชน มูลนิธิ และหน่วยงานอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นโยบายข้อที่ 2. เร่งพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยให้เรียนรู้ การปฏิบัติ การประดิษฐ์ คิดค้น ทักษะในการวิเคราะห์ การเลือกใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถนำภูมิปัญญาเทคโนโลยีท้องถิ่นประยุกต์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนากำลังคนของประเทศควบคู่กับการเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายข้อที่ 3. สนับสนุนและส่งเสริมการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยเน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การจัดการ จัดสื่อการเรียนการสอน การปรับห้องสมุดให้เป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ การจัดศูนย์ภาษา การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส การจัดการเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ การจัดการศึกษาผ่านเครือข่ายดาวเทียม เคเบิลทีวี ตลอดจนเสริมสร้างความมีวินัย รับผิดชอบ อดทน ซื่อสัตย์ เมตตา เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และปรับขบวน การเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปทางการศึกษาให้มีคุณภาพพัฒเทียบกับนานาชาติในปี พ.ศ. 2550

นโยบายข้อที่ 4. พัฒนาส่งเสริมให้แนะแนวจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ท้องถิ่นภูมิภาคและประเทศในอนาคต รวมทั้งพัฒนา

กิจกรรม สหกรณ์ในโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและจัดให้กิจกรรมสหกรณ์เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาอาชีพ

นโยบายข้อที่ 5. ส่งเสริม และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการจัดบรรยากาศ กิจกรรมกีฬา การส่งเสริมสุขภาพอนามัย กิจกรรมด้านศาสนา การจัดบรรยากาศ การเรียนรู้ด้านสุขภาพพลานามัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกาย บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ตลอดจนเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางความคิดในด้านยาเสพติด โรคเอดส์ แก่นักเรียนและประชาชนในท้องถิ่น

นโยบายข้อที่ 6. ส่งเสริมและรณรงค์ให้นักเรียนเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะในด้านการอ่าน การพูด การเขียน การแสดงออกในเอกลักษณ์ไทยในเรื่อง การกราบไหว้ การเคารพผู้อาวุโส การนอบ – น้อมถ่อมตน การช่วยเหลือ การประนีประนอม ตลอดจนส่งเสริมพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี โรงเรียนชลกันยานุกูลให้เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

นโยบายข้อที่ 7. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติงานเป็นกลุ่มโดยเน้นวัฒนธรรมกลุ่ม หน้าที่ ความรับผิดชอบ แสดงบทบาทผู้นำ ผู้ตาม การรับฟังความคิดเห็น การจัดบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตย ตลอดจนส่งเสริมให้ครู – อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ในการปฏิบัติตามวิถีทางในระบอบประชาธิปไตย

นโยบายข้อที่ 8. รณรงค์และส่งเสริมให้เอกชน นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้นำท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมการจัดการศึกษาในด้านคณะกรรมการ ข้าราชการ ข้าราชการบำนาญและพัฒนาคณาจารย์ในด้านต่าง ๆ ในกับนักเรียนและประชาชน

นโยบายข้อที่ 9. สนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าด้วยการนิเทศ อบรม สัมมนา วิจัย การสร้างขวัญกำลังใจ การตรวจเยี่ยมหน่วยงานในโรงเรียน การทำผลงาน เพื่อความก้าวหน้า ส่งเสริมสวัสดิการครูด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการสอนตามเกณฑ์ให้ตรงตามความถนัด ตลอดจนส่งเสริมศึกษานิเทศก์ให้มีบทบาทการวิจัย ผลิตรายการนวัตกรรม การประเมินผลและสร้างบรรยากาศที่ดี เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น

นโยบายข้อที่ 10. ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการด้านรูปแบบ วิธีการ วิทยาการ เทคโนโลยีข้อมูลสารสนเทศ ตลอดจนการกระจายความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาไปสู่หมวดวิชา และงานต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

นโยบายข้อที่ 11. พัฒนาอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมให้สะอาด ร่มรื่น สวยงามตลอดจนจัดให้มีอาคารสถานที่พร้อมตามแผนเดิมรูปในด้านอาคาร ห้องเรียนและสนาม

การนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอน

โรงเรียนชลกันยานุกูลได้เริ่มการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 และเริ่มมีการสอนอินเทอร์เน็ตเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ เพื่อต้องการให้นักเรียนรู้จักเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และวัตถุประสงค์ที่มีการเรียนการสอนอินเทอร์เน็ตเพื่อขึ้นก็เพื่อต้องการให้นักเรียนรู้จักการสืบค้นและสามารถติดต่อสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ หลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนชลกันยานุกูลที่ใช้สอนนั้นจะแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลัก ๆ 2 เนื้อหา ได้แก่

1. การสอนให้เป็นผู้ใช้ (User) เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้คอมพิวเตอร์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ
2. การสร้างโปรแกรม เป็นการสอนเพื่อต้องการให้ผู้เรียนสามารถเขียนหรือสร้างโปรแกรมขึ้นใช้เองได้

โรงเรียนชลกันยานุกูลมีการเปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งนักเรียนทุกคนที่เรียนวิชาคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตจะต้องมี e-mail address เป็นของตัวเองเพื่อใช้ในการส่งงาน นักเรียนสามารถสมัคร e-mail ของตัวเองตาม Web Site ต่าง ๆ ที่เปิดบริการได้เนื่องจากทางโรงเรียนไม่มี Server ที่รองรับนักเรียนที่มีจำนวนมากได้ และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทางโรงเรียนใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีจำนวนทั้งหมด 85 เครื่อง และกำลังจัดหาเพิ่มเติมอีก 20 เครื่องรวมเป็นทั้งหมด 105 เครื่อง ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน เพราะเมื่อเทียบอัตราส่วนระหว่างคอมพิวเตอร์กับนักเรียนแล้วจะเห็นได้ว่ามีอัตราส่วน 1:1 แต่จะมีบางกลุ่มหรือบางห้องเท่านั้นที่มีอัตราส่วน 1 : 2 ถือว่าเป็นอัตราส่วนที่น่าพอใจและไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และผู้สอนได้แสดงความคิดเห็นว่าการนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญ และสมควรอย่างมากในการนำมาเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจะทำให้นักเรียนทันต่อโลก และเหตุการณ์ในปัจจุบัน มุมมองและความคิดของนักเรียนจะเปิดกว้างขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น ดังนั้นทางโรงเรียนจึงเห็นความสำคัญในการนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนชลกันยานุกูล

หลักการของเทคนิคไพล์ ซอร์ต (Pile Sort Techniques)

เทคนิคไพล์ ซอร์ต (Pile Sort Techniques) เป็นกระบวนการในการศึกษาข้อมูลจากผู้สัมภาษณ์สนใจหรือต้องการจะศึกษาโดยวิธีการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะสัมภาษณ์ถึงสิ่งที่ต้องการศึกษาจากผู้ถูกสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จะเป็นการใช้คำถามที่ผู้สัมภาษณ์ได้จัดเตรียมมาเพื่อให้ตรงประเด็นกับผู้สัมภาษณ์ต้องการ หลังจากสัมภาษณ์จนได้ข้อมูลเพียงพอแล้ว ขั้นตอนต่อไปนำข้อมูลที่ได้ออกมาเลือกประเด็นที่สำคัญหรือสิ่งที่แสดงออกของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการออกเป็นข้อ ๆ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ต้องการศึกษามาเขียนข้อมูลทั้งหมดลงในบัตรคำ โดยบัตรคำแต่ละใบจะมี 1 ข้อมูล และหลังบัตรแต่ละใบจะมีหมายเลขอยู่ด้านหลังของบัตรคำ บัตรคำทั้งหมดจะถูกนำไปเรียงในกลุ่ม หรือประเภทเดียวกันเพื่อให้ง่ายแก่การจัดลำดับข้อมูล จากนั้นข้อมูลที่ถูกเรียงลำดับจะถูกนำไปใช้กับผู้ถูกสัมภาษณ์คนต่อไป โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เรียงลำดับพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ของตนตามบัตรคำที่ผู้สัมภาษณ์เตรียมไว้ และหัวข้อที่ถูกเรียงลำดับในแต่ละคนก็จะถูกจดบันทึกไว้ และผู้สัมภาษณ์จะนำบัตรคำที่เตรียมไว้ไปใช้กับผู้ถูกสัมภาษณ์ในกลุ่มต่อไปจนกระทั่งข้อมูลมีความอิ่มตัวหรือเชื่อถือได้ หลังจากทำซ้ำ ๆ กันจนได้ข้อมูลที่พอใจ และผู้สัมภาษณ์จะนำผลที่บันทึกได้มาประเมินผล เพื่อหารูปแบบพฤติกรรมที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการศึกษา (Scot & Robin, 1996)

การสัมภาษณ์แบบลึก (Indepth Interview)

การสัมภาษณ์แบบลึก (Indepth Interview) หมายถึง การสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์มีจุดสนใจอยู่แล้ว จึงพยายามหาคำสนทนาของผู้ถูกสัมภาษณ์ให้เข้าสู่จุดที่สนใจ ทั้งนี้เพราะในบางครั้งผู้สัมภาษณ์อาจจะไม่ต้องการทราบเหตุผลหรือข้อเท็จจริงในเรื่องหนึ่งเรื่องใดทุกขั้นตอน เพราะอยู่นอกเหนือขอบเขตของการวิจัยในขณะนั้น จึงเลือกสัมภาษณ์เอาแต่จุดที่ต้องการ ฉะนั้นลักษณะที่สำคัญของการสัมภาษณ์แบบนี้จึงอยู่ที่ผู้วิจัยจะต้องรู้อยู่ก่อนแล้วว่าต้องการข้อมูลอะไร ชนิดใด เพื่อเห็นว่าผู้ถูกสัมภาษณ์พูดนอกเรื่องหรือนอกเหนือจากจุดที่สนใจ ก็พยายามโยกเข้าหาประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตาม การทำเช่นนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความชำนาญของผู้สัมภาษณ์เป็นส่วนสำคัญ เพราะจะต้องรวบรัดหรือตัดบทโดยไม่ให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ และไม่อยากจะให้ความร่วมมือกับผู้สัมภาษณ์ได้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2537, หน้า 30)

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

องค์ประกอบในการวิเคราะห์เนื้อหา มีองค์ประกอบที่สำคัญๆ คือ

1. เนื้อหาที่จะวิเคราะห์ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปของเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ เช่น รูปภาพ การ์ตูน บทคำพูด เป็นต้น
2. วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์เนื้อหามีอยู่ 3 ประการ คือ เพื่อสรุปข้อมูล เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายในและความสัมพันธ์ภายนอก
3. หน่วยในการวิเคราะห์ ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความเข้าใจว่าหน่วยที่จะวิเคราะห์เป็นหน่วยแบบใด โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจะมี 3 ประเภทคือ
 - 3.1 หน่วยจากการสุ่ม ได้มาจากการสังเกต หรือการสัมผัส
 - 3.2 หน่วยจากการบันทึก เป็นการจัดกระทำข้อมูลจากการสุ่มมาอย่างเป็นกลุ่มเป็นพวก
 - 3.3 หน่วยจากเนื้อหา เป็นการรวบรวมหน่วยจากการบันทึกมาจัดเป็นกลุ่มอีกทีหนึ่ง
4. การสุ่มตัวอย่างและประชากร เป็นการวิเคราะห์เอกสารที่ต้องเกี่ยวข้องกับปริมาณของสิ่งที่นำมาวิเคราะห์ นักวิเคราะห์จึงต้องสุ่มเอกสารออกนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ความสามารถในการจำแนกสิ่งที่เกี่ยวข้องที่วิเคราะห์ออกจากสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง และหลังจากได้ปริมาณในสิ่งที่วิเคราะห์แล้ว ทำการสุ่มเนื้อหาสาระที่จะวิเคราะห์ออกมาเท่าที่เวลาและงบประมาณกำหนด

วิธีวิเคราะห์เนื้อหา มี 2 ขั้นตอน คือ

1. การแปลภาษาเป็นข้อมูล ทำได้เมื่อผู้วิเคราะห์จับประเด็นที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจน แล้วแยกเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยๆ เช่น

- 1.1 แยกเป็นกลุ่มตามเนื้อหา
- 1.2 แยกเป็นสาย เช่น การนำมาเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก หรือมากไปหาน้อย
- 1.3 แยกเป็นวงกลมย่อย เป็นการจับพวกเข้าด้วยกันเป็นวงๆ
- 1.4 แยกตามมิติ
- 1.5 จัดทำเป็นกิ่งก้านของต้นไม้ ได้แก่ การจัดทำเป็นระเบียบแยกย่อยเป็นสายๆ

เหมือนรากต้นไม้

2. การแปลข้อมูลออกเป็นตัวเลข หลังจากทีวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยแล้ว การแปลข้อมูลจากส่วนย่อยเป็นตัวเลขสามารถทำได้ 2 แบบ คือแปลเป็นจำนวนหรือความถี่ กับแปลเป็นค่าหรือคะแนน (อุทุมพร จามรมาน, 2531, หน้า 11)

เอกสารงานวิจัย

เอกสารงานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยด้านพฤติกรรมการใช้และความพึงพอใจของการใช้อินเตอร์เน็ต

คมกริช ทัทกัฬา (2540) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. พฤติกรรมก่อนการใช้อินเตอร์เน็ตนักเรียนส่วนใหญ่มีประสพการณ์การใช้
อินเตอร์เน็ตเฉลี่ย 9.92 เดือน

2. การใช้อินเตอร์เน็ตในโรงเรียนและเรียนรู้การใช้อินเตอร์เน็ตจากเพื่อน เหตุผลของ
การใช้มากที่สุด คือ ความบันเทิงและมีประโยชน์ต่อการเรียน

3. พฤติกรรมระหว่างการใช้อินเตอร์เน็ต นักเรียนใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยสัปดาห์ละ 6.67
ชั่วโมง เฉลี่ยครั้งละ 1.78 ชั่วโมง ใช้ในวันธรรมดาช่วงเวลากลางวัน โดยใช้ตามลำพัง นักเรียน
ส่วนใหญ่ใช้เวลาดูวิดีโอเว็บ เข้าเว็บไซต์ด้านความบันเทิง โดยเข้าเว็บไซต์ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษา
ไทย นักเรียนชายใช้อินเตอร์เน็ต โดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และเข้าเว็บไซต์ภาษาอังกฤษมาก
กว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงใช้ร่วมกับเพื่อนและเข้าเว็บไซต์ภาษาไทยมากกว่านักเรียนชาย

4. พฤติกรรมหลังการใช้อินเตอร์เน็ต นักเรียนได้รับความคิดผลิตผลิตและได้รับความ
รู้รวมทั้งมีเพื่อนใหม่มากขึ้นจากการใช้อินเตอร์เน็ต นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการ
ศึกษา นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปสนทนาแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น และค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

5. ปัจจัยด้านการสนับสนุนส่งเสริมของโรงเรียน ลักษณะของผู้เรียนและวิธีการการ
เรียนรู้เกี่ยวกับอินเตอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับปริมาณ วันและช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ต ส่วน
ปัจจัยทางด้านการสนับสนุนส่งเสริมของโรงเรียนและทัศนคติต่ออินเตอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับ
การได้รับประโยชน์จากอินเตอร์เน็ต

เรวดี คงสุภาพกุล (2539) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ระบบอินเตอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาใน
เขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า

1. สาขาวิชาที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจขอมีบัญชี การเรียนรู้การใช้บริการ
ความบ่อยในการใช้ นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ใช้ระบบมากกว่านิสิตนัก
ศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ และเป็นการใช้ตามสาขาวิชาที่ศึกษา คือ นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน จึงใช้ระบบในการคุยกับเพื่อน ในขณะที่
นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะใช้ในงานบริการค้นคว้างานวิจัย ค้นคว้าข้อมูลวิชาการ

2. การมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการใช้ระบบ

3. ปริมาณการใช้มีความสัมพันธ์กันน้อยกับความรู้และทัศนคติต่อระบบอินเทอร์เน็ต
 4. ความถี่ในการใช้ระบบ พบว่า ความบ่อยในการใช้ระบบมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนต่างสถาบัน กับเพื่อนต่างประเทศ การค้นคว้าเพื่อศึกษาต่อ พิมพ์จดหมายข่าว

5. อุปสรรคในการใช้ระบบ คือตัวปัญหาของระบบและปัญหาผู้สาย

เพ็ญทิพย์ จิรพินธุสรณ์ (2539) ได้ศึกษา พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการศึกษาพบว่า การแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากรเป็นการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตน นักศึกษาและบุคลากรต้องการข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในประเภทบันเทิงและข่าวมากที่สุด นักศึกษาและบุคลากรนิยมเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันเทิงผ่านสื่อมวลชนประเภทภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ และเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข่าวต่าง ๆ ผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด นักศึกษาและบุคลากรมีความต้องการแสวงหาข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และบันเทิง ตามลำดับ บริการอินเทอร์เน็ตที่นักศึกษาและบุคลากรใช้มากที่สุด คือ เวิลด์ไวด์เว็บ การสื่อสารสองทางผ่านโปรแกรมอีเล็กทรอนิกส์ และถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลประเภทซอฟต์แวร์เพื่อมาใช้งาน ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากรที่สำคัญ คือ ปัญหาการสื่อสารมีความเร็วต่ำ

อำไพศรี โสประทุม (2539) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูล ข่าวสารและปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับการสื่อสารคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต ของผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับอินเทอร์เน็ตช่วยในการพัฒนาในการทำงาน การเป็นเจ้าของทรัพย์สินมีความสัมพันธ์กับความถี่บ่อยในการใช้ คุณลักษณะของอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้ ความจำเป็นใช้ในการสื่อสารในงานธุรกิจปัจจุบัน งานวิจัยด้านปัญหาและความต้องการของการใช้อินเทอร์เน็ต

สุนิสา เหลืองสมบูรณ์ (2537) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้ที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบว่าบริการที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บริการโปรแกรมอีเล็กทรอนิกส์ อันดับ 2 คือ การโอนย้ายแฟ้มข้อมูล อันดับ 3 คือ การสนทนาผ่านเครือข่าย อันดับ 4 คือ การใช้เครื่องระยะไกล อันดับสุดท้าย คือ บริการข่าวสาร ลักษณะงานที่ใช้มากที่สุดคือ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในงานวิจัยและพัฒนา และการใช้ในการประชุมทางวิชาการน้อยที่สุด

พจนารต ทองคำเจริญ (2539) ศึกษาถึงสภาพ ความต้องการ และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต ในการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ผลวิจัยพบว่า

1. ประเภทบริการในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่อาจารย์และนิสิตนักศึกษาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาบ่อยที่สุด คือการสืบค้นข้อมูลแบบเวิร์ดไวด์เว็บ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล และการขอเข้าใช้เครื่องระยะไกล ตามลำดับ

2. นโยบายในการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนในระดับภาควิชา ส่วนใหญ่มีนโยบายที่จะผลักดันให้คณะ หรือสถาบันมีการขยายหรือปรับปรุงทางด้านอุปกรณ์พื้นฐานให้พร้อม โดยเฉพาะคู่สายและความเร็วในการสื่อสารและมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้หลักสูตรวิชาต่าง ๆ ให้ค้นหาทางอินเทอร์เน็ตด้วย

3. ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชามีความเห็นกับแนวความคิดในการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนที่ว่าควรมีการวางแผนระยะยาวในการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ ให้มีความรู้และประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ต และให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยสอดคล้องในการเรียน ควรมีการเพิ่มทักษะและความชำนาญในการใช้งานให้มากยิ่งขึ้น

4. อาจารย์และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนมากที่สุดในเรื่องการเพิ่มงบประมาณในการจัดสภาพศูนย์บริการติดตั้งเครื่องบริการให้เพียงพอกับความต้องการ

5. ปัญหาการบริหารจัดการเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับภาควิชา ส่วนใหญ่เป็นเรื่องงบประมาณสนับสนุนมีไม่เพียงพอ

6. ปัญหาการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนของอาจารย์ที่พบมากคือ การสนับสนุนจากสถาบันยังมีไม่มากพอทั้งในส่วนของการจัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรที่จะให้คำแนะนำ และไม่มีการจัดฝึกอบรมการใช้หรือมีอย่างไม่ทั่วถึงทำให้ผู้ใช้ส่วนใหญ่ขาดทักษะหรือแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม

7. ปัญหาการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่พบมากคือ ผู้เรียนบางคนยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวทำให้ใช้งานได้ไม่เต็มที่และการสนับสนุนจากสถาบันยังมีไม่มากพอทั้งในส่วนของการจัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรที่จะให้คำแนะนำ

มัทธพล อรุณสวัสดิ์ (2539) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการให้บริการของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ผ่านเครือข่ายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยภายใต้โมเด็มเน็ตเสิร์ฟ ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้บริการส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ของคณะต่อตรงกับศูนย์บริการ โดยติดต่อผ่านระบบ Window 95 มากที่สุด ช่วงเวลาที่ให้บริการคือ 21.01 - 23.00 น. มากที่สุด โดยติดต่อเข้าศูนย์บริการ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง ในการให้บริการ 1 ครั้ง ผู้ใช้บริการใช้จดหมาย

อิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด รองลงมาได้แก่การสืบค้นข้อมูลและแฟ้มข้อมูลปัญหาในการใช้อินเตอร์เน็ตผ่านเครือข่ายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ใช้บริการพบมากที่สุดคือ การสื่อสารมีความเร็วต่ำ ไม่สามารถจัดส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้ ศูนย์บริการให้บริการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูลด้วยความเร็วต่ำ ศูนย์บริการ Telnet ชัดข้องทำให้ไม่สามารถเข้าใช้บริการได้ ใช้เวลานานในการค้นหาข้อมูล www ไม่พบกลุ่มข่าวที่ต้องการ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ ต้องการเพิ่มคู่สายโทรศัพท์เพื่อติดต่อกับศูนย์บริการ และเพิ่มความเร็วในการเชื่อมโยงในระดับมากที่สุด เพิ่มเนื้อที่ในการเก็บจดหมายส่วนตัว เพิ่มจำนวนแฟ้มข้อมูล ขยายเวลาในการเก็บข้อมูล เพิ่มเนื้อที่ในการเก็บข้อมูล และเพิ่มความเร็วในการถ่ายโอนข้อมูลในระดับมากที่สุด เพิ่มช่องทางในการเชื่อมโยงและเพิ่มความเร็วในการติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ปลายทางระยะไกลในระดับมากที่สุด เพิ่มความเร็วในการค้นหาข้อมูลและแฟ้มข้อมูล เพิ่มจำนวนข้อมูลและแฟ้มข้อมูลให้กับศูนย์บริการที่เป็นสมาชิกในระดับมากที่สุด

เอกสารงานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยด้านพฤติกรรมการใช้และความพึงพอใจของการใช้อินเตอร์เน็ต เทาว์ลีย์ (Townley, 1997 อ้างถึงใน รัตนาภรณ์ นะขาว, 2542, หน้า 67) ได้ศึกษาเรื่อง "Students and Instructors Perceptions of Internet Education in The Community College" เป็นการศึกษาดังประโยชน์ของการนำอินเตอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนของครูและนักเรียนในวิทยาลัย ผลกระทบของอินเตอร์เน็ตต่อการศึกษา และการพัฒนาการเรียนการสอนอินเตอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในอัตราส่วน 2/1 ที่ชอบเรียนอินเตอร์เน็ตและสามารถพัฒนาถึงระดับผู้ชำนาญ ผู้ชายให้การตอบสนองในการเรียนได้ดีกว่าเพศหญิง ผู้ชายเป็นผู้เชี่ยวชาญมากกว่าผู้หญิง ในอนาคตผู้ชายจะชอบการทำงานกับคอมพิวเตอร์มากขึ้น ส่วนการพัฒนาอินเตอร์เน็ตในการเรียนการสอนนั้น จะเข้าถึงหรือเกิดประโยชน์กับผู้สนใจในการเรียน การใช้อินเตอร์เน็ตในการวิเคราะห์หรือการแลกเปลี่ยนความคิดจะขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ หรือผู้ดูแลที่จะช่วยในการพัฒนาควบคุม หรือนำระบบอินเตอร์เน็ตที่เหนือกว่ามาใช้ และรูปแบบการฝึกอบรมอินเตอร์เน็ตจะเป็นพื้นฐานในการเรียนการสอน ระบบออนไลน์ต่อไป

จามาลูดีน (Jamaludin, 1996) แห่ง University of Pittsburgh ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของอินเตอร์เน็ตต่อนักศึกษามาลเลเซียที่ศึกษาอยู่ในต่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาประโยชน์ที่นักศึกษามาลเลเซียในต่างประเทศได้รับจากการใช้อินเตอร์เน็ต และอิทธิพลที่ทำให้นักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ต

การเก็บข้อมูลเรื่องนี้ ใช้ส่งแบบสอบถามผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังกลุ่มตัวอย่าง 538 คนมี นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจาก 8 ประเทศ ได้แก่ อเมริกา แคนาดา อังกฤษ ไอร์แลนด์ ได้หวัน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาผู้ชายมีแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่าและมีทักษะดีกว่านักศึกษาหญิง
2. นักศึกษาส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ลงทะเบียนเรียน
3. นักศึกษาปีแรก ๆ ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตในการเข้าสังคมมากกว่าการเรียน
4. สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีในอินเทอร์เน็ตและถูกใช้มากที่สุดคือ E-mail
5. ทักษะทางคอมพิวเตอร์และประสบการณ์ในเรื่องนี้ มีส่วนต่อความถี่ในการใช้ นักศึกษาที่ประสบการณ์และทักษะดีมีแนวโน้มในการใช้มากกว่าปกติ

6. ความง่าย ประโยชน์ ความซับซ้อน การสังเกต เป็นองค์ประกอบของการใช้อินเทอร์เน็ต

7. นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า น่าจะมีการสอนวิชาอินเทอร์เน็ตในมาเลเซีย
เกรซี (Casey, 1994) ได้อธิบายถึงการท่องเที่ยวไปกับโลกของข้อมูลของครูและนักเรียนโดย เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ของครูที่ถูกออกแบบ โดย California State University สำหรับครูและนักเรียน จากการศึกษาของผู้ที่เข้าร่วมโครงการพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นขึ้นมาก นักเรียนทุกคน แสวงหาข้อมูล และใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้านในการค้นคว้ามากขึ้น

จอห์น (LaRoe R, John, 1995) แห่ง ASCUE (Association of Small Computer users in Education) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเชิงปฏิบัติ โดยศึกษากับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมิสซูรี ชั้นปีที่ 1-3 พบว่าการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในกิจกรรมการเรียน ช่วยให้ครูสอนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

งานวิจัยด้านปัญหาและความต้องการของการใช้อินเทอร์เน็ต

แมดดักซ์ (Maddux, 1994, อ้างถึงใน รัตนภรณ์ นะขาว, 2542, หน้า 65) ได้ศึกษาถึง ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่าการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ทางการศึกษา ในรูปของข้อมูลข่าวสาร คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ ความเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต้องมีการตรวจตราปัญหาบางอย่างก่อน ที่จะตัดสินใจนำมาใช้ รวมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับความพอใจของซอฟต์แวร์ การดูแลการใช้ ระบบเทคนิควิธีการนำมาใช้ และหลักสูตรที่รองรับซึ่งพบว่ายังขาดโครงสร้างของความเข้าใจ ความชัดเจนและการควบคุมคุณภาพ เวลล์ และคณะ (Wells et al., 1995) ได้ศึกษาเรื่องบทบาท ของครูเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตโดยสมบูรณ์ จากแนวคิดที่ออกแบบโดยเพื่อเพิ่มพูนทักษะเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา และประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต และวิธีการใช้
2. การสื่อสาร
3. หลักสูตรขั้นสูง

โดยแต่ละส่วนเน้นการเพิ่มพูนทักษะให้กับนักศึกษาเป็นรายบุคคล แบบสอบถามมีเป้าหมายเพื่อวัดความสำเร็จของผู้เข้าร่วมโครงการ แบ่งการวัดและการประเมินผลเป็น 7 ขั้นตอนแนวการทดสอบดังนี้

1. ทักษะคติของนักศึกษาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตหลังจากเข้าร่วมโครงการนี้เปรียบเทียบกับก่อนและระหว่างเข้าร่วมโครงการ

2. ความเกี่ยวพันระหว่างนักศึกษากับคอมพิวเตอร์ก่อนและหลังจากร่วมโครงการ ผลที่ออกมาไม่ชัดเจน แต่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะคลายความวิตกกังวลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่นี้ ขณะที่ผู้หญิงสนใจจะเพิ่มเติมทักษะและความรู้ทางคอมพิวเตอร์ของตัวเองมากขึ้น